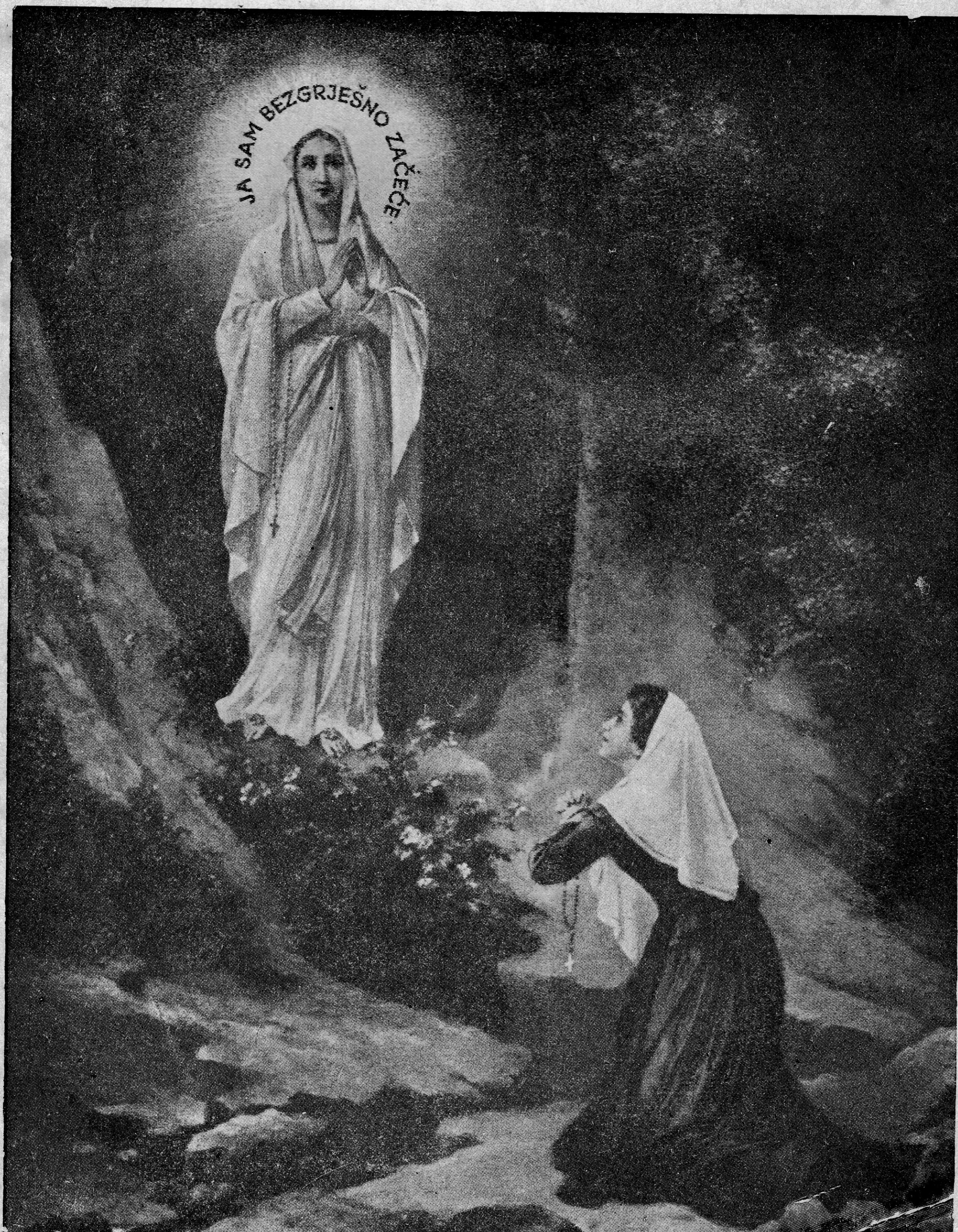
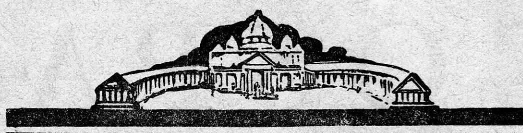
Poštarina plaćena u gotovu

NAŠA GOSPA LURDSKA

1935

BROJ 5

CRKVENA GODINA

SVIBANJ 1935.

Sveta Crkva nam preporuča obavljanje svibanjskih pobožnosti. Najljepši mjesec u proljeće posvećujemo posebnom štovanju nebeske Majke. Svibanjske pobožnosti mogu se obavljati u crkvi prisustvovanjem svetoj Misi i Pričesti, slušanjem propovijedi i prisustvovanjem blagoslovu, a mogu se obavljati i kod kuće. Tko ne može nikako u crkvu, neka barem kakvu pobožnost obavi kod kuće.

1. S. Filip i Jakob, apostoli. — Potpuno oproštenje, uz obične uvjere mogu dobiti članovi Družbe sv. Petra Klavera, ako mole za raširenje svete vjere, i svi vjernici, ako obave kakvu pobožnost na čast sv. Josipu.

2. Č. Atanazije, biskup aleksandrijski i veliki crkveni učitelj. Istaknuo se osobito u borbi protiv arijevskog krivovjerja. U borbi za pravu vjeru bio je pet puta prognan i preko 17 godina proboravio je u progonstvu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovštine presvetoga Sakramenta.

3. P. Našašće svetoga Križa. Početkom 4. stoljeća našla je u Jeruzalemu carica Jelena sveti Križ Isusov. Veliki dio toga Križa nalazi se u Rimu. Sitni komadići rašireni su po cijelom svijetu. Dva mala komadića nalaze se i u prvostolnoj crkvi zagrebačkoj.

Prvi petak u mjesecu. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi Bratovština presv. Sakramenta, presv. Srca Isusova, Apostolstva molitve i uz obične uvjete svi vjernici, koji obave razmatranje o dobroti i ljubavi presv. Srca prema nama.

4. S. Florijan, mučenik, zaštitnik protiv vatre.

Monika, majka sv. Augustina. — Potpuno oproštenje mogu, uz obične uvjete, dobiti svi vjernici, koji obave kakvu pobožnost na čast Bl. Djevice bez istočnoga grijeha začete, da Joj zadovolje za nanesene uvrede.

5. N. 2. *po Uskrsu*. Pijo V., papa. — Prva nedjelja u mjesecu. — Oproštenja kao i na prvi petak. Osim toga mogu dobiti potpuno oproštenje članovi Bratovštine svete Krunice, uz svoje uvjete.

6. P. Ivan, apostol pred vratima lat. bačen bi za cara Domicijana u kotao vrelog ulja. Kad mu to nije ništa naškodilo, prognao ga je car na otok Patmos. U progonstvu je sv. Ivan napisao knjigu Otkrivenja, jedinu proročku knjigu Novoga Zavjeta.

7. U. Stanislav, biskup, mučenik.

8. S. Miholjice, spomen na ukazanje sv. arkanđela Mihajla.

9. Č. Grgur Nazijanski, biskup i crkveni učitelj.

10. P. Izidor, seljak. I u našem se narodu svetac mnogo štuje kao zaštitnik seljačkog svijeta. Bio je uzorom marljivosti, osobito u svojim seljačkim poslovima. Osim toga mu je resila dušu velika pobožnost i milosrđe. Bog ga je proslavio mnogim čudesima.

11. S. Mamerto, biskup.

12. N. 3. *po Uskrsu*. Pankracije, mučenik. — Počinje šestnedjeljna pobožnost na čast sv. Alojziju.

13. P. Servacije, mučenik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

14. U. Bonifacije, mučenik.

15. S. Ivan Saleski, ispovjednik.

16. Č. Ivan Nepomuk, ispovjednik, kanonik praški, žrtva ispovjedne tajne.

17. P. Paskal, ispovjednik iz I. Reda sv. Franje, zaštitnik udruženja, posvećenih presv. Sakramentu

18. S. Venancije, mučenik.

19. N. 4. *po Uskrsu*. Celestin, papa, osnivač reda celestinaca. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

20. P. Bernardin Sijenski, ispovjednik, promicatelj pobožnosti prema presv. Imenu Isusovom. — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

21. U. Feliks, mučenik.

22. S. Helena i Julija.

23. Č. Deziderije.

24. P. Ivana, djevica.

25. S. Urban, papa, mučenik.

26. N. 5. *po Uskrsu*. Filip Neri, ispovjednik. — Potpuno oproštenje mogu dobiti uz obične uvjete svi vjernici, koji barem triput u tjednu zajednički mole Gospinu Krunicu.

27. P. Beda Časni, ispovjednik, crkveni učitelj.

Prosni dani. Pobožnost prosnih dana uveo je u svojoj biskupiji sv. Mamerto, biskup u Vienni u Francuskoj. Papa Leo III. propisao je tu pobožnost za cijelu crkvu.

28. U. Augustin, biskup, apostol Engleske.

29. S. Magdalena Pacis, djevica.

30. Č. Spasovo. „Bit ćete mi svjedocima u Jeruzalemu i po svoj Judeji i u Samariji i do krajeva zemlje. I kad im to reče, njima se na očigled uzdigne, i uze ga oblak iz očiju njihovih." — Potpuno oproštenje mogu dobiti članovi III. Reda sv. Franje.

31. P. Marija Pomoćnica Kršćana. Anđela Merići, osnovateljica Uršulinki.

Dr D. H.

XIV. HODOČAŠĆE U LURD

Dne 10. kolovoza (augusta) ove godine polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd. I ove godine će ići hodočašće najkraćim putem poradi ekonomske krize, da bude put što jeftiniji. Hodočašće će ići ovim putem: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Nica, Marsilja, Tulusa, Tarb, Lurd. Vraća se istim putem po divnoj obali Sredozemnoga mora, ali prenoćuje i razgledava druge gradove. Hodočašće će trajati oko 11 dana. O Lurdu boravi četiri dana. Cijena ovom velikom putu ne će prekoračiti nikako Din 3.100. Za drž. činovnike je već stiglo dopuštenje, da se mogu priključiti hodočašću. Isto su tako zatraženi popusti na željeznicama. Prijave prima i daje pobliže upute: **Vodstvo za Lurdska hodočašća, Zagrb, Kaptol 29.**

Širite Našu Gospu Lurdsku!

„NAŠA GOSPA LURDSKA" izlazi svakog mjeseca jedamput. Pretplata 15 Din na cijelu godinu (za inozemstvo 30 Din.) Pojedini broj 1·50 Din. — Uprava „Naše Gospe Lurdske", Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21. „Našu Gospu Lurdsku" izdaje Konzorcij Kuće Dobre Štampe. Za vlasnika, izdavača i uredništvo odgovara Dr Josip Andrić, Zagreb, Trenkova ulica 1. Tisak Tiskare Narodne Prosvjete, Zagreb, Trenkova 1. Za tiskaru odgovara Rajmund Sušin, Zagreb, Kuhačeva ul. 2. II. kat

NAŠA GOSPA LURDSKA
GODINA VIII. UREĐUJE DR PAVAO LONČAR BROJ 5.

NAŠA GOSPA LURDSKA — NAŠA NADA

„A ja ti obećajem, da ću te učiniti sretnom, ali ne na ovom svijetu, nego na drugom." Tako je govorila jednoga dana Naša Gospa Lurdska sv. Bernardici. Ali ovo je obećanje Gospa dala Bernardici uvjetno. Tražila je od nje dvije stvari: Ona mora dolaziti kroz petnaest dana pred spilju ukazanja. Osim toga ona mora i ono, što se samo po sebi razumije, ostati dobra do konca svoga života. Ovo drugo je uvjet, pod kojim svaki od nas može biti potpuno siguran, da će biti sretan jednoć na drugom svijetu i da za njega vrijedi obećanje Gospino, dano maloj Bernardici.

Silno mnogo je Bernardica morala pretrpjeti zbog toga, što joj se Gospa ukazivala. Rugali su joj se kao sanjarki i vlasti su je progonile i zastrašivale. Zato ju je i Gospa tješila u svojim ukazivanjima i obećanjima. Na taj je način dizala njezinu nadu i sigurno pouzdanje u Boga, da može lakše podnositi sve teškoće, s kojima je bio skopčan njezin nježni život naročito u vrijeme lurdskih ukazivanja i poslije njih. Velika nada i pouzdanje u volju Božju, koja s njom tako raspolaže bile su njezine najveće utjehe i poticaji, da svoje križeve snosi ustrpljivo i veselo do konačne pobjede na drugome svijetu.

Lurd škola nade.

U tom nam je Lurd i danas i dok bude postojao biti će nam najbolja škola i nauka. Nije to Gospa učila u Lurdu samo Bernardicu. Ona to uči u Lurdu sva pokoljenja, koja za Lurd i njegove događaje znadu. Ne govore nam to samo lurdska ukazivanja, nego i sve, što je s njima u Lurdu povezano.

To je u prvom redu, dakako Bernardica, koja je danas proglašena sveticom. Tomu su vrlo mnogo doprinesle teškoće i križevi, koje je trpjela i zbog događaja pred lurdskom spiljom. A ona ih je podnosila s najvećim pouzdanjem i predanjem u volju Božju i nadom u vječnu nagradu.

Tamo su i mnoge divne slike i kipovi, što nam prikazuju i svece i anđele Božje, koji su s velikom nadom i pouzdanjem u volju Božju vršili u svom životu i zvanju svoje dužnosti i kreposna djela. A za njih su očekivali samo konačnu nagradu vječnu.

Da ne spominjemo druge stvari, pogledajmo samo u srednjoj crkvi nad glavnim oltarom prozor i njegovu sliku. Predstavlja nam borbu arkanđela Mihajla s đavlom. Poznato nam je iz Biblije, kako se je Lucifer pobunio s nekim drugim anđelima proti Bogu. Lucifer je bio najljepši i najmoćniji među anđelima. Uz njega je pristalo mnogo anđela. Proti njemu je ustao arkanđeo Mihajel s velikim pouzdanjem u Boga, da će ga svladati. On nije nijednoga časa posumnjao, da je Bog jači, nego li sav veliki duhovni svijet, lijepi i moćni anđeli. Zato imade i ime Mihajel, a to znači: tko je kao Bog? Pobjednik je bio Mihajel, a Lucifer je s buntovnicima strovaljen u pakao.

Baš zato je u Gospinom Lurdu u srednjoj crkvi na prozoru istaknuta ta borba Mihajla s Luciferom, da se tako proslavi pouzdanje i nada u Boga, koja uvijek pobijeđuje.

Nade lurdskih hodočasnika.

Bernardicu je i arkanđela Mihajla krijepila svrhunaravna nada i pouzdanje u Boga u njihovim teškoćama i borbama. I oni su imali pred očima samo svrhunaravnu pobjedu. No svrhunaravna nada i pouzdanje u Boga treba da nas krijepi i u tjelesnim i ovozemskim ciljevima i željama. Lurd nam i u tom daje velike i sjajne primjere iz svoga svakidašnjeg života.

Pogledajmo u Lurdu ono mnoštvo bolesnika, bilo tjelesnih bilo duševnih. Oni dolaze onamo, a vodi ih velika nada i pouzdanje u Boga po zagovoru nebeske Gospe. Oni onamo dolaze ne samo iz Francuske, nego i iz najudaljenijih krajeva svijeta. Neki prođu na pola mrtvi najudaljenije puteve i kopnene i vodene. A vodi ih čvrsta nada i pouzdanje u Boga, da će u Lurdu postići olakšanje svojih tjelesnih boli i križeva, ako je to za njihovo vječno dobro.

To ih pouzdanje u Lurdu vodi i u spilju ukazanja, i u čudesne kupke i na procesiju s presvetim oltarskim Sakramentom i u bolnice i konačišta. To ih pouzdanje u Boga prenosi iz jednoga dana u drugi i vraća ih kući i tješi ih kod kuće i ponovno povraća u Lurd. I mnogi od njih ozdrave, a mnogi potpuno predano u Providnost Božju snose ustrpljivije svoje križeve, kad se povrate kućama. Lurd ih uči i ohrabljuje, da je volja Božja, da na onakovom križnom putu ostanu, kakovog su započeli, jer je i njima kao i Bernardici obećana nagrada tek na drugom svijetu.

Velika je i snažna krepost nade i pouzdanja u Boga koju nas uči Lurd. To je bogoslovska krepost, koja nam je tako potrebna za spasenje kao i sama vjera. A njezina je nagrada sigurna, jer nam i sveto Pismo veli: Nada ne vara nikoga. To nam najočitije svjedoči Gospin Lurd sa svime što se ondje dogodilo, što se svaki dan ondje događa i događat će se do volje Božje. Gospin Lurd je danas najveći spomenik, koji je podignut u ovo bezbožno vrijeme svrhunaravnoj kreposti, koja se zove nada i pouzdanje u Boga.

Vrijednost nade u Boga.

Nedavno smo svršili korizmeno vrijeme. Mnogo su se spominjala dva imena tako tijesno povezana s Kristom. Bila su to dva velika bijednika: jedan na slobodi, a drugi u zatvoru. Jedan je bio vrlo veliki razbojnik, a drugi ne samo učenik, nego upravo apostol Isusov. Jedan se zvao: Dizma, a drugi Juda. I gledajmo sada. Razbojniku Dizmi je rekao Krist: „Još danas ćeš biti sa mnom u raju". A za Judu, apostola svoga reče: „Bolje bi bilo da se nikada nije rodio."

Kolika li je razlika u njihovom životu. Jedan je ubijao i robio, a drugi slušao nauku Isusovu, gledao čudesa i primjer Isusov, primio Tijelo Isusovo na posljednjoj večeri. I onaj je primio iz usta Isusovih riječi najveće radosti i utjehe, a ovaj drugi riječi osude i prijekora. Sv. Pismo nam navodi razloge zato: Dizma se raskajan, obratio na Isusa s najvećim pouzdanjem, a Juda očajavao, otišao i objesio se. Jednoga spašava nada ,a drugoga upropašćuje očaj. Tako nam sv. Pismo ističe vrijednost i veličinu nade i pouzdanja u Boga.

Trebalo je dakle da i u današnje nevjerno vrijeme svijetli cijelomu svijetu i teško kušanom čovječanstvu jedan spomenik i svjetionik u gradu one, koja je Zvijezda mora i naša nada. I na taj način trebalo je istaknuti zagovor one, koja je najjača potpora naše nade u Boga. Zato nam neka bude i u mjesecu svibnju nebrojeno puta pozdravljeno svetište Naše Gospe Lurdske tamo ispod gorja pirenejskoga.

Dr P. Lončar.

PRED MAJKOM BOŽJOM U SVIBANJSKO JUTRO

**Svibanj je Tvoje okitio čelo
najljepšim cvijećem,
što u polju cvate,
Marijo, Majko, a priroda rosna
u raskošnom sjaju
pozdravila sva Te.**

**Maleno dijete, ružama na licu,
ljiljan Ti nosi, što je sve do sada
u zatišju cvao...
Samo ja stojim bez ijednog dara,
jer sve sam svoje
davno Tebi dao.**

**Pozdrav noseć sa dalekih mora
ptice Ti glasne
doletjele sve;
a svijeću baka na oltar stavlja
s molbom, da poživi
još godinu, dvije...**

**Cvrčak je doskako gudalom u ruci
tiho svirat stao;
samo ja Te ničim darivat ne mogu,
jer sve sam Tebi
kao dijete dao...**

**Došao i seljak, opaljen je suncem,
da pred noge Tvoje
snopić žita stavi,
pa šapće tiho: Neka služi ovo
dobrom Bogu na čast,
a Tvojoj, Majko, slavi!**

**Samo ja sam eto pred likom Tvojim
bez ijednog cvijetka
na koljena pao...
O reci, Majko, mogu li šta dati,
kad sam Ti svega,
pa i srce dao...!**

A. Kokić.

BL. DJEVICA SUOTKUPITELJICA SVIJETA

Ima ljudi, koji su u znatnim stvarima svijetu pomogli i tako svijet od nečega oslobodili. No svakoga svjetskog oslobodioca resi neki nevidljivi vijenac. Po njem se na prvi mah opazi njegovo spasiteljsko poslanje. Ali taj je vijenac većinom vijenac boli.

Doista, listamo li po čitavoj povijesti bilo svjetovnoj bilo crkvenoj, vidjeti ćemo, da je svatko, tko je išto pridonio općem ili socijalnom spasu, nosio tu križnu krunu počevši od krvi Abela pravednika i Josipa, od Aristida protjeranog iz rodnog grada pa do Ivane od Arka i najnovijih mučenika.

Od svih ljudi koji se s pravom ponose tim vijencem, nema ni jednoga, koji bi nosio tako veliku slavu kao Gospodin naš Isus Krist. Dobro nam je poznato, da Ga nije na ovaj svijet dovukla kakova lična korist, nego čista ljubav prema grješnim ljudima. Nije nam ovdje svrha, da prikažemo one čine, koje je On upotrijebio, da nas spasi. Svima nam je dobro poznato, da je to bio put boli, muke, križa.

Marija i Isus

Promotrit ćemo ovdje, kako se vlada Majka Isusova Marija u djelu otkupljenja svijeta. Ima velikih ljudi, koji kažu, da nitko ne zna istinito ljubiti, ako ne zna trpjeti. Ako se igdje pokazala točnom ta istina, pokazala se u djelu otkupljenja.

Gospod Isus Krist kaže već na početku svoga javnoga života, da je tako Bog ljubio svijet, da je Sina svoga predao da ga razapnu i tako spasi svijet. Isus je dragovoljno poslušao odluku svoga Oca i išao za čitavog života putem boli, dok nije u najtežim mukama umro i tako spasio svijet.

A Marija, Majka Njegova nije bila ravnodušna prema Sinu. Ona je s Njim proživljavala događaje. Ona je s Njime čuvstvovala. Ona se tako uživjela u boli i nepogode Isusove, da je trpjela takove boli, kakove nijedan stvor. I ta joj je bol pribavila, kao što i Njezinom Sinu nebeski vijenac. U mladosti zavjetovala je Marija Bogu svoje djevičanstvo. Međutim nebo traž

da postane majkom. Kolike li žrtve! Znala je, kolike će boli trpjeti Mesija, a prema tome i ona, ako mu bude majka. Ipak u svojoj poniznosti i potpunoj predanosti volji Božjoj reče: „Neka mi bude po volji tvojoj". Neka dođu na me makar sve boli, samo neka se spasu grješnici. — I evo dolaze boli: jedna teža od druge.

Marija i javni život Isusov.

Isus dolazi na ovaj svijet, da bude otkupnina grijeha. On ne nalazi niti zipke siromašne djece, da Ga u nju polože iza rođenja. Gospodar svega svijeta dolazi na svijet kao najveći siromah. Kolika li bol za majčino srce! Naskoro dočuje, da će Isus, nada Njezinog srca, biti predmet vječnog protivljenja; i mač boli najavljen od Simeona odmah se zabije u Njezino srce.

Treba da brzo ode u progonstvo, jer neprijatelji traže dušu djeteta. Kako strašna stvar! Ona ne će imati više svoga neba, krova svojih djedova, poznatih lica i prijateljskih srdaca! Živjeti će od kruha i milostinje, pružati će ruke strancima, premda je Majka Onoga, koji je sagradio divni nebeski svod nad našim glavama. Marija prognanica. U dalekoj zemlji ne ima nikakve utjehe, osim da smije utisnuti koji poljubac na čelo svoga Sina. Ali se čini, da već tu usta susreću trnje, kojim će Ga kruniti i tako poljubac ljubavi postaje poljubac boli.

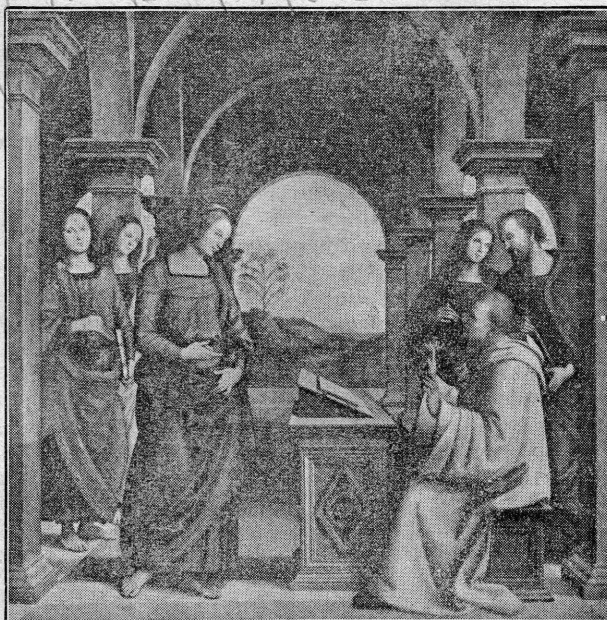
Za vrijeme javnog života Isusova Marija je zacijelo imala i radosnih časova, ali i veoma teških i nada sve žalosnih. Kad je Isus propovijedao i mnoštvo živjelo od njegovih riječi, Marije ne bijaše tu. Kad su žene židovske vikale: „Blažena utroba, koja te nosila," i kad se preobrazio na gori Taboru, Marije ne bijaše tamo. Kad je Krist ustanovio presvetu euharistiju prije svoje smrti, Marije možda nije bilo ni tamo.

Marija i muke Isusove.

Ali, dok je narod kod sudnice Pilatove tražio smrt Isusovu, ona je bila tamo. Slušala je pogrde i viku: „Ne ovoga, nego Barabu". Vidjela je svoga božanskog Sina isječena udarcima bičeva. Ovo tijelo, koje je nosila u svojoj utrobi izderano je u krpe; Njegovo je lice istučeno i izobličeno: cijelo je tijelo jedna rana.

Slijedi Ga na bolnom putu. Napokon je na Kalvariji. Isus visi na križu, a pokraj njega „Stoji tužna Majka". Prije nego umre, htjela bi ga uzeti s križa i zakloniti u svoje srce. Ona to ne može. „O vi svi, koji prolazite, gledajte i vidite, da li je čija bol kao Njezina!" Ipak ona stoji uspravna kao svećenik na oltaru, kao vrhovni svećenik Boga živoga pred čovječanstvom. Ona osjeća u svom srcu svu žrtvu; prikazuje samu sebe kao janje, ona je živa i duhovna pokaznica, koja nosi žrtvu te ju predaje i diže k Bogu u ime sviju ljudi.

Isus se bori sa smrću i traži kapljicu vode, da utaži svoju žeđu. Međutim prima samo žuč prezira. Zove svoga Oca, koji Ga tako reći ostavlja. Marija je još uvijek tu, da svrši svoju žrtvu. Isus umire. S njegovom smrću Marija žrtvuje duhovno samu sebe. Kad je sve bilo gotovo, prima ga Marija u svoje ruke, na svoja koljena, kao božansku cijenu ljudskog otkupljenja. Od sada će biti ljudima djeliteljica svake milosti. U ovom milosrdnom i bolnom stavu ona će tijekom vijekova slušati jade i molitve čovječanstva.

VIZIJA SV. BERNARDA
Naslikao Perugino — Stara pinakoteka u Münchenu

Marija s Kristom spasila svijet.

Eto tako je bolom svojim i pokornošću Marija postala suotkupiteljicom roda ljudskoga. Takovom Ju je smatrala Crkva u sve vijekove. U prvim vijekovima kaže za Nju sv. biskup lionski Irenej: „Kao što je Eva nepokornošću postala uzrok smrti sebi i svemu rodu ljudskom, tako je Marija pokornošću postala uzrok spasenja sebi i svemu rodu ljudskomu." Sveti Augustin pak veli: „Jer je po ženi došla na nas smrt, zato se po ženi narodio nama i život." U najnovije vrijeme kaže sv. Otac Papa Benedikt XV.: „Jer je žrtvovala svoga Sina, s pravom se može reći, da je ona zajedno s Kristom spasila svijet."

Kad je tako velika odlika Majke Božje Marije, rado joj se utječimo u svojim nevoljama i potrebama. Da će nas uslišati, jamči nam za to njezina žrtva i bol, koju je zajedno s Gospodinom Isusom Kristom trpjela samo iz ljubavi prema nama i našem vječnom spasenju.

Stanko Rajtar.

CVIJET IZ JERUSALIMA

blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar KRALJICI HRVATA U JERUSALIMU!

Adresa: DRUŠTVO SV. JERONIMA, ZAGREB, Trg Kralja Tomislava broj 21

Na obranu vjere

Je li Isus Krist Sin Božji?

Proroci govore o Isusu Kristu.

Prije dolaska Isusa Krista živjeli su u narodu židovskom mnogi proroci. Oni su bili učitelji židovskog naroda. A mnogi su između njih proricali i buduće događaje po nadahnuću Božjom stotinu i više godina prije, nego li su se ti događaji dogodili. A neki su od njih to i zapisali i u svojim knjigama. Svi nijesu pisali knjiga. Danas nema više čovjeka, koji bi ozbiljno ustvrdio, a kamo li mogao dokazati, da proročke knjige Staroga Zavjeta nijesu nastale prije rođenja Isusa Krista. Proroci su živjeli nekoliko stotina godina prije Isusa Krista. Prije njih su već Abraham, Izak i Jakob znali, da će židovskom zemljom vladati tuđi car, kad se Isus bude rodio. Proroci su Isusa tako opisali kao da su ga lično poznavali. Oni su znali, da će se Isus roditi u Betlemu. Znali su, da će On zato doći, da spasi ljude, ali Ga Židovi neće priznati za Spasitelja. Oni su znali, da će Ga jedan od učenika izdati i prodati za trideset srebrnika. Oni opisuju, kako će Ga ćuškati i uprljati Njegovo sveto lice; da će Ga među razbojnicima razapeti; da će Ga na križu napojiti gorkim octom. Proroci su znali, da će Mu srce probosti i da će biti ukopan u grobnici jednog bogatuna. Proroci su znali i to, da će Isus uskrsnuti i da će osnovati novo kraljevstvo Božje na zemlji t. j. Crkvu svoju.

Sigurnost proročkih kazivanja.

Tko bi se usudio, da opiše s tolikim potankostima i s takovom točnošću čitav život jednoga čovjeka, koji će se roditi tek iza 200—500 i više godina? Mi bismo n. pr. mogli napisati, da će se u Betlemu roditi jedan čovjek; taj će (možda) biti progonjen od svojih neprijatelja, i da će ga oni (možda) i nepravedno osuditi. To je sigurno, da će se ljudi još rađati u Betlemu, a događa se i to, da tko bude nevino osuđen. No tko bi mogao reći o jednom čovjeku, da će se točno one i one godine roditi, da će u njegovoj zemlji vladati ovaj gospodar? Tko bi o tom istom čovjeku točno i sigurno znao, da će on učiniti ovo i ovo, i da će ga baš radi toga progoniti? Tko bi onda mogao da potanko opiše, da će taj čovjek tako i tako svršiti svoj život? To je ljudima naprosto nemoguće. Zato ni proroci sami nijesu to mogli znati.

Bilo je 20 proroka, koji su o Isusu proricali. Ovi to nijesu mogli po dogovoru da napišu o Kristu, jer nijesu živjeli u isto vrijeme, nijesu se ni poznavali. Povjesnički je dokazano, da su oni svoje knjige napisali prije Isusova rođenja, tako još i današnji Židovi drže. Nitko se još nije usudio da ustvrdi, a kamo li da dokaže, da nije tako. One su dapače oko 300 godina prije Isusa Krista već bile prevedene sa židovskog jezika na grčki.

Iz svega toga možemo samo to zaključiti, da proroci kao ljudi od svega toga nijesu mogli ništa doznati. Dakle mogli su to doznati samo od Gospodina Boga, a Bog sam u njima sigurno samo istinu govori. Znamo, da se ono doista i dogodilo, što su proroci davno prije Krista napisali. Uvjerini smo se, da nam Bog istinu govori, pa prema tome moramo i vjerovati, kad nam On preko proroka svjedoči, da je Isus Sin Božji.

Evanđelja govore o Isusu Kristu.

Evanđelja jasno ispovijedaju djela i nauku Isusa Krista. Evanđelja jasno i otvoreno priznavaju i dokazuju, da je Isus Sin Božji. Evanđelja su napisali evanđeliste: dva Isusova apostola: sv. Matej i sv. Ivan i dva apostolska učenika: sv. Marko i sv. Luka. A oni pak, koji su napisali Evanđelja, točno su znali za sve o samom Gospodinu Isusu Kristu. Evo tomu dokaza:

a) Nekih 37 godina iza smrti Kristove na križu razorili su Rimljani potpuno Jeruzolim. Židovi su bili razbacani po čitavoj zemlji, običaji su im nestali; grad Jeruzolim dobio je sasma drugo lice. Hrama u njemu više nije bilo, a od samog velikog grada ostao je malen, zapušten gradić. Ako tko nije živio prije razorenja Jeruzolima u tom gradu, taj iza razorenja sigurno nije mogao znati, kako je Jeruzolim izgledao. Evanđelja su pak tako napisana, da ih onaj, koji nije bio prije razorenja u Jeruzolimu, nije mogao napisati. Evanđelja je mogao napisati čovjek, koji je baš u Kristovo vrijeme živio u Jeruzolimu, koji je poznavao sve ulice i mjesta, običaje i prilike Jeruzolima. Zanimivo je i to, da nijedan evanđelista ne spominje, da je Jeruzolim bio razoren, a ipak je Isus unaprijed rekao, što će se dogoditi sa svetim gradom. Da se Evanđelja napisana davno iza Isusove smrti, sigurno bi evanđelisti spomenuli, kako se ispunilo Isusovo proročanstvo o razorenju Jeruzalema. Ali Evanđelja su napisana prije razorenja Jeruzolima i zato evanđelisti toga još ne spominju.

b) Već oko 100. godine mnogi učenici apostola navađaju riječi iz Evanđelja. Tako biskupi Klement, Ignacije, Polikarpo, Papija i dr. To znači, da su Evanđelja već vrlo rano, nekih 30—40 godina prije 100. godine nastala.

c) Evanđelja nijesu mogla biti ni krivotvorena. Evanđelisti su napisali Evanđelja za vjernike. Čim su vjernici dobili Evanđelja, oni su ih javno u crkvi među sobom čitali i držali su ih za svete knjige, u kojima se ni slovca nije smjelo izmijeniti. Radi toga je potpuno nemoguće, da su drugi ljudi kasnije još nešto dodali. Neprijatelji naši su tako rekli, da su sva čudesa kasnije umetnuta, jer oni tvrde, da Isus nije činio čudesa, jer da nije bio Bog. Danas više nitko ozbiljno ne smije tvrditi.

d) Prije nekih 60—70 god. neki su tvrdili, da su Evanđelja mogla nastati tek oko 130—150. godine. Danas sami protestanti na pr. priznaju već, da su bar prva tri evanđelja morala biti napisana prije razorenja Jeruzolema. Još se ne slažu potpuno s nama katolicima, ali morali su nam ipak već puno toga priznati, da smo mi imali pravo.

Stjepan Blašković.

Katolička akcija

Kršćanska obitelj

Čovjek živi u obitelji barem za svoga djetinjstva. Zato i vrijedi kod čovjeka najviše to, u kakvoj je tko obitelji rođen i uzgojen. Kakvo gnijezdo taki se u njem ptići izvale. Kad bismo imali samo dobre obitelji, imali bismo i samo dobre ljude.

Obitelj je korijen. Kaki korijen, takve su i mladice. Zar se beru s čička smokve ili s trnja grožđe? Dobro drvo rodi dobar rod, zlo drvo zao rod. Po rodu njihovom poznati ćete ih. Katolička Akcija mora također započeti svoj rad u obitelji.

Kod korijena, kod obitelji je uzrok bolesti današnjeg ljudskog društva. Korijen gnjije...

O obiteljskom životu i dužnosti roditelja dala bi se napisati cijela knjiga. A bila bi i potrebna! No naša će ovdje biti zadaća, da samo nešto nuzgredice spomenemo.

Sa žalošću gledamo, kako danas mnogi roditelji malo paze na svoje dužnosti. Ako pogledamo na razuzdanost današnje mladeži, moramo se ma i nehotice pitati. Što rade njihovi roditelji?! Zar im nije stalo kako njihova djeca živu? Zar ih nikad ne prekore, ili im pak već uopće ne smiju više ništa ni reći? Na pr. kad stoje pod cijelom misom pred crkvom razgovarajući o svemu i svačemu samo ništa pošteno.

Ili se za to ništa ne brinu ili pak na njih nemaju više upliva. O roditelji su najviše krivi, ako su im djeca pokvarena. Tu je izvor zla! Mislite da ne? A zašto ima i usprkos sve svjetske pokvarenosti ipak još dobrih mladića i dobrih djevojaka? Zašto? Zato, jer imadu dobre i skrbne roditelje. Kad bi bili svi roditelji dobri, kad bi se više brinuli za svoju djecu, bila bi današnja mladež uglavnom dobra.

Kakvi roditelji takva obitelj.

Obitelj osnivaju muž i žena, otac i majka. Kakvi su oni, takva je i obitelj. — Oče i majko, koliku ste primili dužnost od Boga, koliko ste odgovorni pred njim?! Bog je dao supruzima veliku vlast, ali će tražiti i račun kako su je i izvršili.

Danas se hoće svatko ženiti i svaka udavati. A glavnu svrhu ženidbene veze mnogi ne će! Za djecu se ne brinu mnogo. Tu se osobito vidi kako današnji vijek teži samo za užitkom. Ako je moguće otresti se svake teškoće, a tražiti što veći užitak. Što Bog od nas traži više se ne izvršuje. Kao da više nije naš gospodar i sudac! Prijesto Božji ostaje, da li ga mi priznali ili ne. Svaki prestup Božjih zapovijedi će biti kažnjen ili na ovoj zemlji ili poslije smrti. Mnogi pošteni liječnici tvrde, da mnogo više žena poboljeva i umire zato, jer nemaju djece, nego za to što ih imadu. Djeca pak u prevelikoj njegi odgojena postaju često mekušci i pokvareni. Što je odgojeno u teškoći i muci, to je tvrdo. Svijesne i dobre majke su imale i imadu mnogo djece. Istina je, da imadu s njima mnogo muke i truda, ali sve te muke i napori prestaju, a za njih ih čeka Božja nagrada.

Čuo sam jednog mladog svećenika, kad je rekao: „16 nas je bilo djece. Kad su se moji roditelji vjerili nisu imali ništa. Danas pak imamo lijepi imutak i svi smo opskrbljeni." Evo vam, kršćanske obitelji! Evo vam blagoslova Božjega nad njom! — — — Dok smo se jednom o tome u vlaku razgovarali, čula nas jedna žena, digne se i poviče: „Ja sam ih imala 17 i svi su mi bili vojnici!" Zaista prava žena i majka! — — —

U životu sv. Katarine Sijenske čitamo, da su njezini roditelji imali 25 djece. Ona je bila predzadnja, pa je ipak bila takova žena, da je imala veliki upliv i na samoga papu.

Roditelji ne imadu djecu samo za zabavu.

Mnogi roditelji imadu djecu u današnje doba uglavnom samo za zabavu, za igračku. Ljube ih, igraju se s njima i smiju im se. Oblače ih i cifraju kao kakve lutkice. To je sramota. Da, baš to nezgodno oblačenje djece pokazuje često kako stariji imadu malo pameti, stidljivosti i straha Božjega. Koliko smo već puta slušali riječi: Mladi bi ljudi nešto vrijedili, kad bi stariji imali pameti!

Neka budu djeca starijima na veselje! A na veselje im biti ne će, ako budu lijepo obučena i načičkana, nego ako budu dobra. Dobro je dijete ljupko i milo.

Da je ta zapovijed roditeljima dana od Boga, vidimo iz Isusovih riječi, što ih je rekao na putu križa: „Kćeri Jeruzalemske ne plačite za mnom, plačite nad sobom i djecom svojom!...

Čitamo u životu kardinala Düpenbrocka da su njegovu majku — bila je grofica — djeca više puta vidila gdje plače. „Mama, zašto plačete?" pitali je. „Za vas, djeco moja, od brige za vas", odgovorila im je majka. To je bila mudra žena, koja se brinula za budućnost svoje djece. Ako je plakala dok su joj djeca bila malena, zato se poslije smijala, dok su postali veliki i bili joj na čast i veselje. Majke koje se samo smijuckaju djeci dok su malena, plaču, kad djeca ponarastu...

Mnogi roditelji uzimaju svoju dužnost previše na laku ruku. Zadovoljni su samo da im djeca nisu baš najgora. Da im nisu djeca previše nezgrapna, da im ne rade štete i da ih ne sramote. Dali su im djeca pobožna do toga mnogima nije mnogo stalo. Da li su im djeca u kojem katoličkom društvu, ili ne, to im je svejedno. Pa i same majke često govore: „On je i bez toga tako dobar." Pitanje je, da li je tako! Dobar biti nije tako lahko. I baš za to, jer su roditelji često zadovoljni sa srednjom mjerom, zato mnogo puta ni srednje ne postizavaju, i to je evo razlog da ima danas toliko pokvarene mladeži. Jer u dobru nikad toliko ne postignemo koliko želimo. Tko hoće imati dobru djecu, mora tako raditi da budu najbolja, onda tek će biti dobra.

Priredio: **A. Vojvoda**

Iz kršćanskoga nauka

Stvorenje naših praroditelja Adama i Eve

(Gen. I, 26—28; II. .8—25.)

I ne bijaše čovjeka koji bi obrađivao zemlju. Reče Bog: „Načinimo čovjeka na sliku i priliku svoju, da bude gospodar riba, ptica, životinja i cijele zemlje.

I (ovako) stvori Bog čovjeka na svoju sliku: tijelo mu načini od gliba zemaljskoga, a u nj udahne dah života. I tako postane čovjek duša živa.

Zatim reče Bog: „Nije dobro da čovjek bude sam. Načinimo mu pomoćnicu prema njemu."

Načinivši Bog od zemlje sve životinje zemaljske i sve ptice nebeske dovede ih k Adamu, da vidi, kako će ih Adam nazvati; pa kako Adam nazove koju životinju, tako će joj biti ime.

I nazva Adam imenima svojim sve životinje i sve ptice nebeske i sve zvijeri zemaljske; ali se Adamu ne nađe pomoćnica prema njemu.

Tada posla Bog na Adama tvrdi san, a kad on zaspa uze jedno od rebara njegovih i mjesto njegovo popuni mesom.

I načini Bog od rebra, koje uze čovjeku, ženu i dovede je Adamu.

Adam reče: „Sad eto kost od mojih kosti i meso od moga mesa; ova će se zvati čovječica, jer je uzeta od čovjeka.

Radi toga će ostaviti čovjek oca svoga i majku svoju i prionuti uz ženu svoju i bit će dvoje jedno tijelo.

I blagoslovi Bog muža i ženu i reče im: „Rastite, množite se i napunite zemlju."

I vidje Bog, da je sve vrlo dobro... Tako bi dovršeno nebo i zemlja.

ISUS HOĆE, DA JA VJERUJEM.

Adam i Eva jesu moji praroditelji.

Bog ih je stvorio na svoju sliku i priliku.

Radi toga ih je obdario životom, kojim žive tri osobe Božje obitelji, a to je život milosti.

Praroditelji su bili u početku ljubljena djeca Božja i baštinici neba.

Razlaganje.

(Ovo čitaj glasno i više puta ponavljaj):

* Prvi čovjek i prva žena nisu postali sami od sebe. Njih je stvorio dobri Bog.

Bog je najprije stvorio čovječje tijelo. Da to učini, uzeo je „glib zemaljski", jer je zemlja već tada bila stvorena.

Ali to tijelo nije još moglo govoriti, micati se ni misliti. Ono je bilo kao neki lijepi kip, ali bez života, jer u njem nije bilo duše.

* Dobri je Bog stvorio Adamovu dušu iz ništa.

Isto je tako stvorio duše svih ljudi pa i moju iz ništa.

Duša Adamova stvorena je na sliku i priliku Božju. Duša je ljudska slika, živo ogledalo dobrog Boga, kao što je dijete slika svoga oca i živo ogledalo majke.

* Dobri je Bog htio, da svi ljudi budu ne samo djeca Adamova, nego i djeca Božja, tako da budu zauvijek s njim sretni. Zato je učinio Adama djetetom svojim i baštinikom nebeskih dobara.

Da Adam postane djetetom Božjim, dao mu je dobri Bog život milosti, koji nam je kasnije opet pribavio Gospodin Isus. Životom milosti moram i ja uvijek živjeti.

* Sva djeca nisu jednako slična svome ocu i majci.

Svi su ljudi djeca Božja. Ipak mu nisu svi ljudi jednako slični svojim životom.

Najvećma su slični Bogu oni kršćani, koji žive, kako je učio Gospodin Isus Krist.

Gospodin je Isus uistinu, dijete Božje. On je najbolja slika Božja, najvjernije ogledalo dragog Boga, jer on je jedini Bog kao i Bog Otac.

* I ostali ljudi, djeca Božja žive životom Božjim, ali ne na isti način kao Isus, jer su oni samo ljudi.

Makar je Adam bio savršeniji od svakoga čovjeka, ipak je bio manje savršen od Isusa.

* Bog je vidio, da Adam ne može biti potpuno sretan na zemlji, ako ostane sam. Zato mu je trebalo dati ženu, koja će ga voljeti i pomagati pri svemu.

Zato je Bog načinio od tijela Adamova Evu. U njezino je tijelo udahnuo dušu jednako kao i u Adama.

* Iza toga je Bog spojio Adama i Evu ženidbenim vezom i naredio im da rađaju djecu.

Dobri je dakle Bog stvorio ljudsku obitelj.

Svi ljudi potječu od Adama i Eve.

Adam i Eva su praroditelji čovječanstva — i moji praroditelji.

*

Molitva: Očenaš, koji jesi na nebesima. Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji.

Odluka: Gospodin, koji je moj pravi brat i najsavršenije dijete Božje, ljubio je sve ljude. I ja ću ljubiti sve ljude, jer smo svi ljudi članovi velike obitelji Adama i Eve, a treba da budemo svi dionici sreće i blaženstva u zajednici s dragim Bogom.

Pitanje: Kako su se zvali prvi ljudi, što ih je Bog stvorio?

Prvi ljudi stvoreni od Boga zvali su se Adam i Eva. Oni su naši praroditelji.

Cvijet iz Jerusalima, **blagoslovljen na grobu Isusovu i na mjestu smrti Bl. Djevice Marije, dobit će svaki na dar sa svetom sličicom, tko daruje barem 10 dinara za oltar Kraljici Hrvata u Jerusalimu!**

Zemaljski raj

Đavao sakriven pod oblikom zmije napastuje Adama i Evu.

(Gen. II. 6, 15. 17, 20; III. 1—7).

I uze Bog čovjeka i smjesti ga u raskošni vrt, da ga čuva i obrađuje.

I učini Bog, da iz zemlje uzrastu sve vrste drveća ugodnog za gledanje i slasnog za jelo. Usred vrta pak postavi drvo života i drvo spoznanja dobra i zla.

Zapovijedi Bog čovjeku: „Od svih plodova u vrtu slobodno jedi, ali pazi da ne jedeš od drveta spoznanja dobra i zla. Kojigod dan budeš jeo od njega, sigurnom ćeš smrti umrijeti."

A đavao uđe u zmiju i reče ženi: „Zašto vam je Bog zabranio jesti od svih plodova? Kako biste mogli vi umrijeti, ako jedete od drveta spoznanja dobra i zla? — Ne vi ne biste umrli, nego bi vam se onda, kad biste jeli s drveta spoznanja dobra i zla, otvorile oči i spoznali biste dobro i zlo kao i Bog; a to on zna i zato vam zabranjuje jesti.

Vidje žena, da je plod drveta dobar za jelo, lijep za oči i poželjan za sticanje znanja. Uzme ga dakle, jede i dade mužu, koji također jede.

Sada im se otvoriše oči... i skupivši lišće od smokve načiniše si pregače.

ISUS HOĆE DA VJERUJEM.

Postoje osim dobrih anđela, još i zli anđeli, koje zovemo đavolima. Ušavši đavao u zmiju napastovao je prve ljude Adama i Evu.

On se skriva i na sve moguće načine nastoji, da me odvrati od pokornosti dragom Bogu.

Ja mogu božjom pomoći uvijek nadvladati napasti đavolske.

Razlaganje:

(Ovo čitaj glasno i više puta):

* Dragi je Bog smjestio Adama i Evu u divni vrt, pun krasnog drveća i sočnih plodova. Sredinom vrta protjecala je rijeka.

Taj vrt zovemo zemaljski raj.

Dragi se Bog pokazivao Adamu i Evi svakog jutra i večeri. S njima bi govorio, povjeravao se i bodrio ih, da ostanu uvijek dobri.

* Bog je u svojoj dobroti dopustio Adamu i Evi, da jedu od svega drveća.

Ipak im je zabranio, da se dotiču jednog drveta, koje zvalo drvo spoznanja dobra i zla.

Dragi je Bog upozorio praroditelje: ako budete jeli od plodova ovog drveta, sigurno ćete umrijeti.

* To je čuo đavao, koji je bio zavidan Adamu i Evi na njihovoj sreći. Njega zovemo još i sotonom.

Đavoli nisu bili oduvijek zli anđeli.

Kad je Bog stvorio anđele, svi su bili dobri. Jednoga dana reče sotona u svojoj oholosti Bogu: „Ne ću da ti služim."

Među anđelima nastala su dva tabora: jedni su ostali vjerni Bogu i borili se pod vodstvom sv. Mihaela; drugi su se odmetnuli i izabrali za vođu sotonu. To su bili zli anđeli, koje zovemo đavoli.

Dobri je Bog kaznio zle anđele. Arhanđeo ih je Mihael prognao s neba, a Bog ih bacio u pakao.

* Jedan se anđeo sakrio u zmiju i pitao Evu: „Zašto ne jedete plodove s drveta što je posred vrta?"

Eva odgovori: „Bog nam je to zabranio. Ako jedemo, umrijet ćemo."

Đavao reče: „Ne ćete umrijeti, nego ćete postati slični Bogu."

Đavao predobije Evu. Ona se branila, ali je ipak gledala na plod. Opazila je, da je on vrlo privlačiv. Sad je htjela da ga uzme. Približi mu se dakle, otrgne, zagrize i dade jedan dio Adamu.

* Đavao se bavi i sa mnom. On je zavidan na svemu, što mi je učinio dragi Bog. Zavidan mi je na sreći, koja mi po Božjem obećanju pripada.

On se i sada skriva kao u raju zemaljskom pod različitim izlikama i dolazi govoriti mojem srcu kao nekad Evi: „Bog ti je to zabranio? Zašto ne bi učinio? Zašto ne bi i ti, kao nekad Adam i Eva kušao, što je dobro i zlo?"

* Ja ne ću učiniti kao Eva. Ona je bila kriva, što je uopće počela govoriti s đavlom. Trebala ga se odmah otresti. Nije smjela gledati na plod.

Kad bude đavao kušao napastovati me, da učinim nešto zla govoreći mi: „Gledaj, kako je to ugodno. Pa ipak nije to tako veliko zlo", tada ga ne ću uopće slušati.

Nikad ne ću u napasti ostati sam, nego ću potražiti društvo ili otići majci. Đavao se naime ne približuje lako djeci, koja su u društvu s majkom ili drugom čestitom djecom.

Na zlo ne ću ni pogledati, pogotovo, ako je ugodno. Ako bih ga gledao, moglo bi mi se dogoditi, da me privuče i da sagriješim.

Uvijek ću u napasti prizvati anđela čuvara u pomoć.

Ako samo hoću mogu uvijek nadvladati đavla. S Božjom pomoći mogu se uvijek oduprijeti napasti.

Molitva: Oče naš, koji jesi na nebesima. Sveti se ime tvoje! Dođi kraljevstvo tvoje. Budi volja tvoja, kako na nebu tako i na zemlji. Kruh naš svakidašnji daj nam danas. Ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od zla. Amen.

Odluka: Ako me bude kogod htio navesti na zlo, bježat ću od njega kao od đavla. Poslije ću sve reći svojoj mami.

Pitanje: Što rade đavoli nama ljudima?

Oni se mnogo trude oko nas. Traže zgodu, da nas uvedu u napast, da tako učinimo zlo pred Bogom.

Priredio: **A. Igrec**

HODOČAŠĆE U SVETU ZEMLJU

od 12. srpnja do 7. kolovoza

Pridružite se i vi ovom hodočašću!

Cijena: III. razred 7800 Din, II. razred 9500 Din

Prijave prima do konca svibnja

ODBOR ZA HODOČAŠĆA U SVETU ZEMLJU

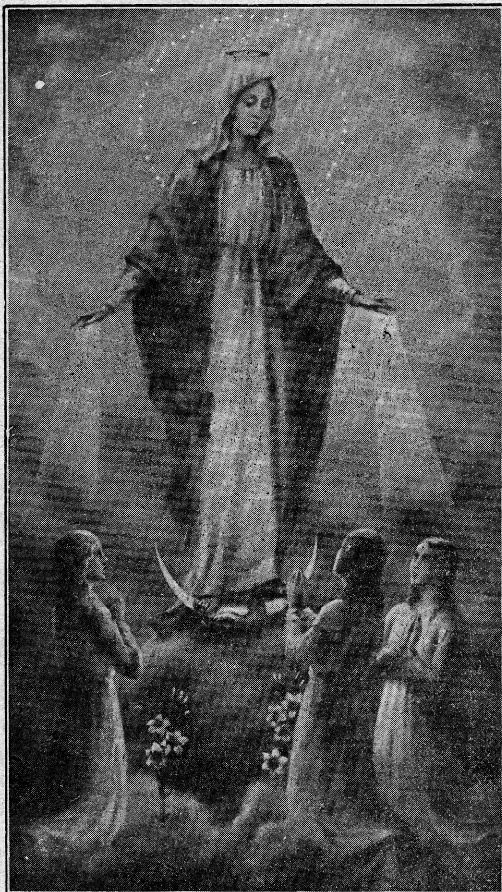
Zagreb, Trg Kralja Tomislava broj 21

Život s Crkvom

Za svjetski mir

Sv. Otac papa Pijo XI. održao je dne 1. travnja (aprila) o. g. tajni konzistorij. Pred zborom kardinala izrekao je tom zgodom važan i zanimljiv govor o miru. On je rekao otprilike ovo:

Imamo razloga da s najvećom boli promatramo ovu krizu. Započela je na gospodarskom

MAJKO BOŽJA, MOLI ZA NAS!

polju, prešla na političko, te bezobzirno hara na ćudorednom polju. Nepogode su danas već mnogo teže. Privreda nije imala vremena ni da popravi gubitke prošloga rata, a već tmasti oblak pokriva svod nebeski. Iznenadne munje sijevaju. To vodi u neizvjesnost, smućuje i zaprepašćuje ljudske duše. Ovdje nailazimo istinitost riječi Spasitelja: „Ljudi će se sušiti od straha i iščekivanja, što će se dogoditi po svem svijetu."

Poradi toga upiru ljudi oči na zajedničkoga oca. Žele svijetla, utjehe i nade. On otvara dušu i dovikuje: „Nijedno vrijeme nijesu ljudi mogli biti bez kršćanskoga ufanja. Pogotovu ne mogu biti sada. Moramo se uprijeti na nedvojbenu istinu: Nas same i sve naše upravlja volja Božja. Mi treba da smo slični apostolima u lađici na uzburkanom moru. Oni se u stisci obraćaju Spasitelju. I nastala je tišina velika.

Osuđivanje rata.

Tjerati narode da liju bratsku krv jest grozni zločin i bijes ludoga srca. Nemoguće je nadalje zamisliti, da oni, kojima je zadaća širiti boljitak, sreću i blagostanje naroda — vode svoj narod i druge narode na uništenje i propast. Ako bi pak tkogod — sačuvaj Bože — preuzeo na sebe tu odgovornost spremanja i izvršenja ovakova neizreciva zločina, tada će biti naša molitva: — iako s boli u srcu: „Gospode, rasprši narode, koji hoće ratove!"

U svrhu mira, govorio je brižni Pijo XI., obdržavati će se u masabjelskoj spilji u Lurdu svečana trodnevnica sv. Misa. Preko Gospe molit će se svijetlo onima, u čijim se rukama nalazi uprava i sreća naroda. Pozvani smo i mi svi iako smo daleko od Lurda, da molimo u zajednici s njima. U to će se vrijeme neprekidno kroz tri dana i tri noći najvećom pobožnosti slaviti euharistijska žrtva. To će se događati kod oltara one, kojoj je Sin Njezin povjerio ljudsku obitelj kao Majci. Lurdska će spilja dakle primiti lik nove Golgote orošene božanskom krvlju. Ova trodnevnica, koja će početi 25. travnja u 3 sata poslije podne, biti će zahvala za milosti svete godine, a pogotovo izvor obilnih milosti na molbe Neokaljane djevice, da konačno zasvijetli zvijezda mira ispaćenome rodu ljudskome.

Tako je govorio vrhovni vidljivi Namjesnik Isusa Krista na zemlji, koji kao brižni Otac s velikom boli prati teške prilike, što pritištu ljudski rod u današnjim danima. On poziva sve na molitvu, i čvrsto pouzdanje u Boga uz prizivanje u pomoć Naše Gospe Lurdske.

Škreblin.

Euharistijski kongres u Ljubljani

Od 28—30 lipnja održat će se u Ljubljani veliki Euharistijski kongres za sve katolike u našoj državi. Upozoruju se i naši čitatelji na kongres. Mi smo dužni i unutarnjim načinom iskazati ljubav Euharistijskom Spasitelju, a dužni smo to i izvanjskim načinom svečano pokazati. Već sada moramo početi s molitvama za uspjeh kongresa i za naše hrvatsko sudjelovanje ondje. Treba i štediti, da uzmogne čovjek namiriti putne i opskrbne troškove. U svakoj našoj biskupiji osnovan je poseban odbor za kongres. U zagrebačkoj nadbiskupiji adresa je odbora:

Zagreb, Kaptol broj 29.

TKO LJUBI I ŠTUJE NEBESKU GOSPU,
darovat će barem 10 Din za oltar Kraljice Hrvata u Jerusalimu. Darovi se šalju na Društvo sv. Jeronima. Svaki takav darovatelj dobiva na dar sličicu s cvijetom iz Svete Zemlje.

Kršćanska obitelj

Prezreni

Grad. Vreva. Nitko se ne obazire na nikoga. Na uglu jedne ulice stoji dječak. Poderan. Musav. Pruža ruke prema prolaznicima. Moli.

— Darujte me, siromaha!

— Udijelite mi štogod...

— Gladan sam. Majka mi umire.

Dječak trči za prolaznicima i traži milostinju. Glas ga izdaje. Ne može dalje...

Svijet nijemo prolazi. Nitko se na njega ni ne obazire. Prezirno stupaju pokraj njega. Mirisi pomada i raznih vodica šire se od mnogih prolaznika. Glava te može zaboljeti od njih. Za te trice ima novaca! Treba sačuvati ideal „lijepe žene". Biti majka, žrtvovati se za drugoga, to ne će da razumiju gradske žene! Ponosno stupaju mimo malog dječarca. Ne razumiju njegovo stanje.

Mali se vraća kući. Gladan je. Izmučen.

Kod kuće leži bolesna njegova majka. Iscrpljena je od gladi i boli. Mali veli:

— Majko, ništa nisam danas dobio. Gladan sam. Kruha, mamo, samo malo kruha!

Žena plače. Uzdiše. Miluje malog. Tješi...

— Cvijeće sinko, beri i prodavaj! Time ćeš zaslužiti koju paru.

Veselo mali skoči. Nabrao je cvijeća. Skitio ga je u kitice. Nosi ga u grad. Ondje vole ljudi cvijeće...

— Kupite cvijeća!

Nijemo prolaze pokraj njega.

— Izvolite gospojice cvijeća. Mali je milo pogleda svojim tamnim okom. Gospojica se okrene.

— Što stoji?

— Dinar komad.

— Eee, to je malo previše. Evo ti pola.

Uzima kiticu. Miriše. Mali prima i pola dinara. Slabo i to ide. Ipak nešto nosi.

*

Jednog dana ide mu ususret lijepo obučen gospodin. Ispod ruke vodi mladu djevojku.

— Ovi će sigurno kupiti!

— Izvolite mirisava cvijeća!

Gospodin i gospojica se ne obaziru na njega. Mali ide za njima. Ne da im mira.

— Gospodine, kupite ovu kiticu. Krasna je.

— Marš, mali! Što dosađuješ?

Zamahne po obrazu ga lupi. Mali zacvili. Gospodin i gospojica smijući se idu dalje...

Majka mu biva sve slabija. Sile je ostavljaju. Osjeća konac. Zove malog k sebi. Preda mu sliku i dade neke listove.

— Idi u grad. Predaj ove stvari gospodinu, što stanuje... kaže mu ulicu i broj kuće.

Mali odlazi. Zvoni na vratima. Dolazi neka gospođa.

Mali traži gospodina. Dolazi isti gospodin, koji ga je ćušio. Mali dršće.

— Što bi ti?

— Evo vam ove stvari.

Gospodin uzima sliku. Promatra je. Vidi sebe i majku dječakovu. Problijedi. Otvara listove. Nalazi svoje i njezino pismo, u komu ga moli, da se smiluje malome i opskrbi ga.

— Ne mogu tu ništa učiniti. Sad se ženim. Ne ću dopustiti, da mi umakne ova bogata ribica. Zašto je rodila? Luda! Mogla je i danas uživati svijet!

— Reci, da nema ništa!

*

Žena proklinje. Čupa si kosu. Malom veli, tko mu je otac. Doskora umire. Mali se potepa po svijetu. Živi iz dana u dan. Bez poznavanja vjerskih istina i odgoja trči ulicama grada i uči se raznim opačinama. U srcu nosi mržnju na sve, što nije kao on.

— Umori! Ubij! Bez smilovanja ništi, tu podlu gospodu! — To mu je cilj života.

Dočepati se novaca, bilo kojim načinom, pa da se i on naužije „života i svijeta", kako to čine mnogi naši bogatuni i dobro stojeći građani. To je danas poklik tolikih ljudi, potlačenih i prezrenih zbog grijeha roditelja i svojih. Ti u svome siromaštvu traže promjenu gospodarstva u svijetu, a da se sami dočepaju boljega života. Ljudi bez vjere i života po njoj, stvaraju kaos u svijetu. Čitav svijet izgleda kao zatvoreni kotao, u kome vri voda, a ljudi svojim životom lože i bude sve veći žar vatre pod njim. Čovječe, kuda ideš? Zašto uludo srljaš u pandže zvijeri, koja će te proždrijeti svojim nezasitnim raljama...

Kristu se vrati, pa da ti On dade mir i utjehu i zadovoljstvo, jer to On jedini može dati! On je zbog tebe umro na križu. On te ne će ostaviti u ljubavi svojoj, ako mu se vratiš i ponizno Ga zamoliš za oproštenje grijeha.

Karlo Ivančić.

Pariske tajne

Ljudevit Ganghofer pripovijeda u svojim uspomenama iz mladih dana ovu crticu:

Bio je studentić od 10 godina, i dođe kući na ferije. Majka je na povratku svoga sina pretražila sve njegove kovčege, da mu uredi njegovo odijelo. Pri tom naiđe na knjigu: „Pariske tajne". Kad je mati pročitala naslov knjige i vidjela, kakva je, od srdžbe joj se ražare oči i od stida joj krv udari u obraz:

„Prljavi derane, zar takve knjige ti čitaš!"

Mati uzme knjige i udri s njima sina po glavi i po licu, a onda ih baci u peć. Sa suzama u očima reče mati pjesniku: „Sad više ne ću da o tebi što znam."

Pjesnik nadodaje: „Nijesam knjigu upće još čitao. Nikad je ni ne ću pročitati u svom životu. Koliko god puta sam htio, da ju uzmem u ruke, uvijek sam je i opet odbacio od sebe."

Tako i ti, ne uzimaj knjige u ruku, koju ne bi smjela tvoja mati da vidi. Imaj na umu, kao da tvoja majka gleda sa suznim očima, kako ti čitaš prljavu knjigu. — Sjeti se napokon i ove misli: neću da čitam knjige, s kojom ne bih smio da stupim pred Božji sud.

Gospa dobrog savjeta

Hrabrost

Nakon kreposti i razboritosti i pravednosti moramo promotriti treću stožernu krepost: hrabrost. Bez nje si i ne možemo zamisliti napredovanje u duhovnom životu. Hrabrost je naime ona krepost, koja svladava zapreke na putu savršenstva, što više junački vodi čovjeka na put samoprijegora i žrtve. Govoreći o stožernoj kreposti hrabrosti ne možemo imati na pameti obične svakidanje poteškoće. Razne malenkosti moramo svladavati nebrojeno puta, hoćemo li uopće koje kreposno djelo vršiti. Stožerna krepost hrabrosti svladava velike zapreke duhovnoga napretka, ona kroz teške žrtve i samoprijegor, što više po neustrašivom gledanju i samoj smrti u oči, vodi pojedince u Božju blizinu. Njezina je zadaća u prvom redu svladati prirođeni strah pred raznim poteškoćama. Takav je čovjek po svojoj naravi, da se boji. Često puta imade i veliki razlog, koji puta postoji samo prividni razlog strahu, ali kad se strah porodi, čovjek ne može mukama vedro pogledati u oči. U takvom slučaju dolazi u pomoć hrabrost. Ona svlada strah, i čovjek se može upustiti u borbu sa svim poteškoćama. Što više, ne samo da ne preda pred njima, nego ih, ako to razboritost dopušta, i sam traži. On postaje duhovnim junakom, koji uzima na sebe svoj križ i slijedi najhrabrijeg Junaka, Golgotskog Mučenika.

Moramo još promotriti samu hrabrost u njezinim vrstama i stupnjevima. Hrabrost imade u prvom redu poslužiti svakom pojedincu za njegove vlastiti duhovni život. U tom pogledu ona pomaže čovjeku, da uzmogne svladavati najteže požude, da si otkine srce od naslada, pa i onih, koje su veoma zamamljive, da napokon usprkos svih zapreka udari putem raznih kreposti. U tom smislu hrabrost svladava svakom pojedincu njegov vlastiti ja. Već stari poganski učenjaci znali bi kazati, da nije najveći junak onaj, koji može svladati snažnog neprijatelja, nego onaj, koji znade i mogne svladati samoga sebe. Na to svladavanje samoga sebe upozoruje nas često Božanski Spasitelj. Hrabrost može nadalje nekoga natjerati, da se radi duhovnoga ili tjelesnog dobra bližnjega sam izvrgne pogibelji, pa i istoj smrti. Tako hrabrost goni čovjeka, da za bližnjim skoči u vodu, ne bi li ga spasio od smrti. Tako hrabrost upravlja srcima tolikih misionara, i mnogih i premnogih slugu i službenica kršćanske katoličke ljubavi prema bližnjemu, da se odreknu sebe, i stave samo i jedino u službu ljubavi spram Gospodina i bližnjega u misijama, bolnicama i slično. Njima daje hrabrost ljubav Kristova, kako lijepo uči sv. Pavao. To su oni, koji slijede Gospodina u Njegovim riječima, Krvlju zasvjedočenima: „Nitko nema veće ljubavi, nego kad dušu svoju (t. j. život svoj) daje za druge." Ovamo spada i mučeništvo. To je hrabrost, koja je ojačala srce junaka i junakinja Kristovih, koji su za svetu vjeru i za krepost položili svoj život. Hrabar je i krepostan i onaj, koji se veselo pokorava odredbama Božje Providnosti, pa snosi teške i preteške muke i kušnje, koje ga neprestano snalaze u ovozemskom životu. Nije zato na primjer u hrabrosti velika samo sv. Agata, koja se dala na sve načine rezati i mučiti, nego i sveta Mala Terezija, koja je tražila i dobila od Gospodina mučeništvo srca.

Sredstva, kako da postignemo hrabrost jesu: U prvom redu je tu molitva. Molitvom čovjek postizava od Gospoda danu hrabrost. Odmah nakon molitve moramo promatrati svete u nebu, koji su nekada živjeli na toj zemlji, i hrabro se boreći, postigli vječnu nagradu. Razumije se samo po sebi, da je među njima na prvom mjestu sam Spasitelj i nebeska Majka. Osobito sredstvo, kojim se postizava hrabrost je veliko pouzdanje u Boga i predanje u svetu Njegovu Volju. Čovjek predan u Gospodina ne boji se nikoga i ničesa. Ljubav i to što veća ljubav spram Gospodina podloga je svakoj hrabrosti. „Ljubav naime sve može sve snosi...", kako uči Apostol. I u najtežoj borbi ljubav uzbudi hrabrost prema onoj riječi Apostola: „Što nas može odijeliti od ljubavi Kristove?..."

Po molitvi dakle i predanju, nada sve pak po ljubavi moramo se poskrbiti za krepost hrabrosti. Po hrabrosti postajemo junacima u očima Božjim, napredujemo na putu savršenstva, borimo se za blizinu Božju, i konačno je osvojimo.

Dr D. Hren.

ASPIRIN tablete imaju s jedne strane utisnut „Bayer-ov križ" a s druge strane ime „Aspirin 0.5".

ASPIRIN

Mala tableta sa velikim efektom.

Zastupstvo: »Jugefa« k. d., Zagreb.
Oglas registr. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

Iz Apostolata sv. Ćirila i Metodija

Majčin poziv

U mjesecu se svibnju diljem cijeloga katoličkog svijeta obavljaju svibanjske pobožnosti. U svim se krajevima svijeta natječu djeca Marijina, kako da svoju nebesku Majku što ljepše i srdačnije proslave. I naši gradovi ore slavom Marijinom i naša sela pjevaju i mole Njoj u čast. Ta se slava Marijina ne razliježe samo u prosvijetljenim krajevima Evrope i Amerike. Glasovi o njoj dopiru i iz najzapuštenijih krajeva svijeta. I oni crni i žutokosi kršćani katolici, koji su tek netom upoznali svijetlo svete vjere, upoznali su se ujedno i sa štovanjem Marije. Njezine proročke riječi: „Gle odsele će me blaženom nazivati svi naraštaji", ispunjavaju se neprestano. Duhovna djeca svete majke Crkve po svem svijetu pjevaju na slavu nebeske Majke.

Bacimo li sada svoj pogled po Istoku, to ćemo vidjeti žalosnu sliku mrtvila. Istočnjaci doduše štuju Blaženu Djevicu. O Njoj vjeruju jednako, kako vjeruje i naučaje sveta Crkva katolička. Svibanjske i listopadske pobožnosti u čast nebeskoj Majci oni ipak ne poznadu. U odijeljenim istočnim crkvama ne štuje se Bl. Gospa toliko i tako raznim lijepim pobožnostima kao kod nas. I sada, u Gospinom svibnju, tek nekoliko milijuna istočnih kršćana obavlja svibanjske pobožnosti. To su oni istočnjaci, koji se nikad nisu odijelili od Crkve katoličke ili su se vratili u njezino krilo. Nisu se oni „polatinili", kako im neki predbacuju. Oni su zadržali svoj lijepi istočnjački obred i svoj jezik u bogoslužju. Zadržali su svu svoju staru predaju i sve svoje svetinje, ali, boraveći na Petrovoj pećini, primili su sav duhovni životni sok, što ga daje katolička Crkva. Tako su i oni poprimili naše lijepe svibanjske pobožnosti.

U odijeljenim crkvama Istoka ne ori se sada slava Marijina svibanjskim pobožnostima. Ipak to moramo željeti. Naša je dužnost moliti se Gospodinu, da i ondje svanu što prije svibanjske pobožnosti i uopće onakvo neprestano štovanje i prizivanje Marije, kako je to u katoličkoj Crkvi. Moliti za našu braću jamačno smijemo. Moliti za njih i moramo. A to je jedna od glavnih svrha našega Apostolata sv. Ćirila i Metodija. Prionimo uz te uzvišene molitve, pohrlimo u naš Apostolat. To je Majčin poziv u Njezinom svibnju. **D.**

O. Pavao Hristov

Nedavno je nemila smrt ugrabila jednog od ponajboljih misionara i revnitelja za sveto sjedinjenje na Balkanu. To je o. Pavao Hristov. Rodom je bio Francuz, ali je ostavio svoju domovinu, da može život svoj posvetiti slavi Božjoj i spasu neumrlih duša. Stupio je u novo osnovani red misionara od Uzašašća Marijina, koji se inače zovu asumpcionisti. Njihova je poglavita svrha raditi za sveto sjedinjenje. Ovaj red, premda je mlad, proširio je svoje djelovanje po svem kršćanskom Istoku. Ima svoje kuće i zavode u Grčkoj, Maloj Aziji, Palestini, Siriji, Turskoj, Bugarskoj, a od nedavna i u Srbiji. U Beogradu sagradiše Asumpcionisti crkvu, te uzdržavaju škole.

O. Pavao Hristov stekao je vanrednih zasluga za sveto sjedinjenje u Bugarskoj prije balkanskog rata, a osobito u vrijeme balkanskoga i svjetskoga rata. On je organizirao grkokatoličku crkvu u Bugarskoj, što više, bio je i generalni vikar. Kad je balkanski rat razrušio sela bugarskih sjedinjenih katolika, on ih je selio na druga mjesta, gradio sela i crkve, brinuo se za njihovo uzdržavanje.

Veliku pažnju posvetio je o. Hristov uzgoju domaćeg svećenstva, pa je stoga osnovao u Drinopolju slavensko sjemenište.

O. Hristov bio je u najživljim vezama s našim „Apostolatom sv. Ćirila i Metodija". Nama je slao izvještaje o svojim uspjesima. Nas je izvješćivao točno o stanju slavenskih misija u Bugarskoj, pa smo naročito u vrijeme balkanskog rata dobivali izvorne vijesti iz opustošenih krajeva o ratu i o položaju progonjenih katolika. Mi smo njegove izvještaje znali štampati u „Katoličkom Listu". Mi smo znali sabirati novac i odijelo za uboge grkokatoličke bjegunce i za potrebe misionara.

O. Hristov bio je plodan pisac. Njegovo pero bilo je zlatno, a njegov humor neiscrpiv. Tko je čitao njegove članke u starijim godištima časopisa „Missionen der Augustiner von Maria Himmelfahrt", nije se mogao načuditi krasoti njegova sloga, bistrom oku i daru opažanja, svježini, a i apostolskom njegovu žaru. Napisao je i oveću knjigu , o„Pantelejmonu", svetom redovniku bugarske sjedinjene crkve. „Apostolat" je tu knjigu preveo na hrvatski, nu radi prilika nije ju još izdao.

Kad bi o. Pavao Hristov prolazio kroz Zagreb, a to se znalo češće desiti, osobito na povratku iz Pariza, onda bi se redovito svratio u naše bogoslovno sjemenište i tu bio naš gost.

Iza svršena svjetskog rata povukao se o. Hristov iz Bugarske, jer mu nije uspjelo, da pribavi slobodu Macedoniji, koju je poznavao kao malo tko i s kojom je jednako osjećao. Odonda je živio u Francuskoj.

Od onoga vremena nije nam se više javljao, dok eto u aprilu o. g. ne dobismo vijest o njegovim posljednjim danima i o njegovoj smrti. Saznajemo, da mu je god. 1932. pala kap. Postavši napola nijem, bio je smješten u kuću za ostarjele članove svoga reda u Lorguesu. Premda nije mogao govoriti, mogao je šetati i vršiti laki dnevni red zavoda. Gospod Bog pohodi slugu svoga još većim kušnjama. Postao je potpuno nemoćan. Onaj o. Hristov,

koji je svojim govorničkim darom i duhovitošću zanosio svoje slušatelje, bio je nemoćan i nijem, te nije mogao izgovoriti više od dvije riječi: „Da” i „Ne”. Onaj, koji je pješke proputovao sva sela i sve gradove bugarske, bio je poput uzetoga prikovan uz krevet. Onaj, koji je religioznim veličanstvom istočnog obreda pribavljao svom euharističkom Učitelju srca svih nije mogao služiti svetu Misu, nego je tek poput ostalih vjernika primao svetu Pričest.

Jedino, što je o. Hristov zadržao od prijašnjih dana, bio je njegov blagi i vedri smiješak. Kad je jednoga dana pohodio o. Hristova komandant pukovnije u Lorguesu g. Gros, nije se mogao načuditi blaženom miru svetog misionara posred najvećih muka. Komandant je bio time tako dirnut, te se bacio pred bolesnikom na koljena i zamolio ga sa suzama u očima za blagoslov. Na odlasku reče superioru: „To je svetac!”

Početkom novembra 1934. načinila mu se velika rana na lijevoj nozi, od koje je pocrnjela cijela noga. Na zahtjev poglavara bio je prevezen u Toulon na kliniku glasovitog liječnika Dr. Malartića. O amputaciji noge nije moglo biti ni govora, jer operacija kraj suhe upale značila bi gotovu smrt. O. Hristov bio je dovezen natrag u Lorgues, gdje je nakon 8 dana od boli umro. Svoje patnje prikazivao je za uspjeh svetih misija u Orientu. Umro je okrepljen svetim otajstvima okružen svojom braćom redovnicima. Bilo je to dne 1. decembra 1934. Sprovod mu je bio dne 3. decembra. Sprovodu je bio prisutan među drugima i Msgr. Kurtev, biskup sjedinjenih Bugara u Sofiji, učenik i poglavar pokojnikov. Msgr. Kurtev se baš tada vraćao sa euharističkog kongresa u Buenos-Airesu. Kad se nalazio u luci u Bordeauxu, čuo je za smrt bugarskog misionara, te se odmah brzovlakom odvezao u Lorgues, gdje je mogao pribivati pogrebu. U pogrebnom govoru rekao je biskup Kurtev o pokojniku ove riječi: „O. Hristov bio je veliki misionar. Njegovi nazori o apostolskom radu među Slavenima bili su gotovo svi odobreni od Svete Stolice. On je bio prohodnik; on nam je pokazao put, i to dobar put; treba samo da tim putem kročimo. On je našim bugarskim katolicima, osobito u dva posljednja rata toliko dobra učinio, da mu dugujemo najveću zahvalnost. On je u času najveće nevolje bio naš spasitelj.”

Neka Gospod Bog vječnom platom nagradi velikog misionara! **Dr K. Dočkal.**

VIJESTI IZ KRŠĆANSKOG ISTOKA

BUGARSKA

Asumpcionisti u Bugarskoj imadu ove stanice:

1. Plovdiv. Ovaj grad je središte njihova rada. Ovamo je godine 1864. došao o. Galabert, osnivač orijentalnih misija reda Asumpcionista. Kroz 20 godina radio je tiho poput Isusa u Nazaretu u maloj školi sv. Andrije, gdje je danas župna škola. God. 1884. osnovan je glasoviti kolegij Sv. Augustina u Plovdivu, koji je nedavno proslavio svoju 50 godišnjicu. Kroz sve to vrijeme razvijao je zavod divno svoju djelatnost, te ga niti rat niti glad niti potres ne mogoše oboriti. Kraj kolegija diže se novo slavensko sjemenište s prekrasnom slavenskom crkvom, koja je ponos bugarskih sjedinjenih katolika i jedna od najljepših crkava u gradu. U slavenskom sjemeništu uzgajaju se svećenički kandidati istočnog obreda.

2. Jamboli. U tom gradu podržavaju Asumpcionisti malo ili dječačko sjemenište. Najbolji i najidealniji pitomci ovoga zavoda prelaze u slavensko sjemenište u Plovdivu. Od njih se ište mnogo dobre volje, jer se imadu obvezati na dragovoljno djevičanstvo, a i na siromaštvo. U Bugarskoj dobivaju samo oženjeni pravoslavni svećenici plaću od države, drugi ne! Dječačko sjemenište ravna sada o. Jozafat Šiškov sa 4 druga oca.

3. Varna. Tu imadu Asumpcionisti kolegij sv. Mihaela, dok njihove sestre oblatke imadu tamo djevojački licej, koji pohađa preko 400 učenica iz najboljih obitelji bugarskih.

4. Sliven. Tu imadu sestre oblatke zavod i školu.

Bugarski Asumpcionisti izdaju mjesečnik za dizanje vjerskog života pod naslovom „Poklonik”, a služe se svi istočnim slavenskim obredom.

POLJSKA

Župa sjedinjenih u Mjatyniu. Dušobrižnikom sjedinjenih u nekada pravoslavnoj parohiji Mjatynie, koja je prešla sva na katoličku vjeru, a broji 1000 duša, postao je o. Iljan Huk, prije župnik u Vel. Kuškovcu.

Marijavitska sekta u Poljskoj. U Poljskoj postoji već nekoliko godina sekta t. zv. Marijavita. Njoj je na čelu zloglasni Kowalski. Međutim što se dešava kod svih sekti, i u ovoj sekti rađaju se nutarnje razmirice. Kako je protiv Kowalskog ustao neki Feldmann, Kowalski se zdvojno bori protiv Feldmannove opozicije. Među inim je naredio, da su pristaše Feldmannovi dokinuvši „zavjete” izgubili pravo da imadu žene za marijavitske „redovnice”. Čudni su to zavjeti, kad Marijavitski redovnici živu sa redovnicama „sestrama” u braku!

ITALIJA

Općenitost i katolicitet katoličke Crkve ne ističe se nigdje tako očito, kao u Rimu. Među zavodima za odgoj svjetovnog svećenstva ima na pr. Kolegij Propagande vjere ove godine 49 novih pitomaca. Ti potpadaju 19 raznim narodima. Tu su zastupani: Albanci, Englezi, Bugari, Kinezi, Danci, Grci, Indijanci, Irci, Japanci, Jugoslaveni, Rumunji, Siamiti, Švedi, Australci, Indokinezi, pitomci iz Iraka i Nove Zelandije. Kad je rektor ovog Kolegija nedavno predstavio sv. Ocu svoje učenike, primio ih je Sv. Otac s iskrenim veseljem veleći, da ga taj zavod kao nitko sjeća njegove odgovornosti kao glavu svega kršćanstva.

ZLATICE

(Nastavak.)

U žrtvi i ljubavi

Dok je Ljerko boravio u Parizu na visokim naukama, dotle je Zlatica na tihom Bijeniku provodila posvema tihi život žrtve i ljubavi. Poslije svršene srednje škole nije se ona dala na sveučilišne nauke. Željna znanja marljivo je čitala, a najveći dio dana upotrebila je na rad za neumrle duše. Njezin život i rad bio je žrtva za bližnjega. Redovito je polazila sirotinjske kućice u svom selu, no zaputila se i u siromašna gradska predgrađa. Nijedna je kolibica nije odbijala, nego privlačila. Ona se našla i u barakama i čak u ciganskim šatorima. Jednom je čula u nekom predavanju, kako katolički radnik mora često puta ići kroz želudac u srce. Misao nije nježno izrečena, ali je istinita. Srce gladne sirotinje može osvojiti onaj, koji je hrani i pomaže. Vrlo imućna Zlatica nije nikada žalila ni živežnih namirnica ni novaca. Ponijela je sobom mnogo stvari za svoje siromake. Ruke su joj bile pune svakovrsnog Božjeg dara, no sva je bila ispunjena utjehom Gospodnjom, koju je razlijevala na sve strane. Nerijetko su se odigrali ovakvi prizori:

Zlatica je išla kraj siromašne kolibice i ubogom izgladnjelom čovjeku zaželjela dobar dan. Odgovor je bio strašan, da su je trnci zgražanja prošli po cijelom tijelu. Odgovor je naime bio strašna psovka protiv Boga, koji da ne daje dobar dan siromasima. „Ne tako, dragi", sažalno bi Zlatica, „ne tako, jer predobri Gospodin baš siromake napose ljubi." Da psovač ne uspije izustiti novu psovku, odmah bi izvadila iz košare hljebac kruha, pa mu ga pružila. Dakako da je sirotan bio svladan. Ništa nije mogao reći, nego: hvala. Zlatica ga je odmah pitala za ženu i djecu. Dječici je podijelila svete sličice, ženu je podragala po licu, svima je govorila o Božjoj dobroti i ljubavi, a na rastanku je molila i zaklinjala očajnoga čovjeka, neka nikad više ne kune. U takvu se kuću često navratila, donijela svima tjelesnu okrepu i zasladila je s duhovnom. Pribilježila si je ime nezaposlenog radnika i nastojala mu pribaviti kakvu takvu zaradu. Tako je pomagala siromahe, kao članica katoličkog društva Karitas, tako je poučavala neuke u nauci vjere kao članica Bratovštine kršćanskog nauka, tako ih je preuzela na svoju brigu, samo da se što više uzljubi Gospodin i nebeska Majka, kako je od nje tražilo njezino pobožno srce. Nije pitala za teškoće žrtava. Ona ih je i tražila i ljubila. Sve je to činila vrlo rado. Njezin dan je bio danom molitava i dobrih djela.

U svojem plemenitom radu naišla je i na mnoge žrtve. Na ovakav način osvajati duše nije lako. A osim toga neko joj je vrijeme u jednom predgrađu smetao neki bezbožni učitelj. On je ljude izravno huckao protiv nje. Jednog je dana skoro i tvorno napao. Obranili su je njezini siromaci. Oni su je htjeli i osvetiti, ali ona to nije htjela nikako dopustiti. Na to im je održala gotovo propovijed o ljubavi prema bližnjemu, pa i neprijatelju. Učitelj se osjetio potpuno poražen. Drugi je dan čekao, molio je, da mu oprosti i htio je lijepim, ali lukavim načinom, pokolebati u njezinoj revnosti. „Gospojice, kad bi vi znali i osjećali, što ja znadem i osjećam, vi bi se kanili svega, ni u crkvu ne biste išli."

Htio je nastaviti s oduljom čituljom svojih misli, no ona mu se hrabro suprotstavi:

„Gospodine učitelju, kad bi vi znali i osjećali, što ja znadem i osjećam, vi biste išli često u crkvu i kanili biste se vaših napadaja na sve, što je Božje."

On ju je na to ostavio, dugo o svemu razmišljao i nakon oduljeg se vremena obratio k Bogu.

Zlatica je tako živjela kao marna pčelica, koja neprestano sakuplja slatki sok i lijeta okolo, zuji na slavu Božju. Ta ona je u svojem dobrom djelovanju neprestano skrenula mislima k Božanskom Spasitelju, pozdravila Njega i presvetu Djevicu, sve Njima na slavu posvetila. U tom je bila glavna svrha njezinoga rada, kao i njezinih molitava. Prikazivala je mnogo toga i u razne dobre i svete nakane, kao što su: uzvišenje svete Crkve Katoličke, mir u dragoj domovini i u svijetu, napredak dobre štampe, uspjeh misija, zadovoljština i naknada za psovke, blagoslov Katoličke Akcije, obraćenje okorjelih grješnika, izbavljenje duša iz čistilišta i slično. Još joj je uz to bila jedna nakana na duši. To je bila tajna njezinoga srca. Nitko od ljudi nije o tome znao ništa. Svjedoci su tome bili posvema pouzdani, koji je ne će ni ne mogu odati: Vječna svjetiljka je samo plamsala uz Gospodina i šutjela. Ciborij, u koji je zatvorila svoju tajnu, taj ju je zadržao zaklopljenu uz Božanskoga Sužnja ljubavi. Ti su mučaljivi svjedoci čuli svaku večer, kako je Zlatica prosula pred Spasiteljem svoje molitve, prikazala svoje žrtve, nabrajala svoje dobre nakane i završila s ovom:

„Moj Premili Isuse, a konačno Ti sve prikazujem i za Ljerka. Što se mene tiče, ne boj se Ti za njega. Ja ga Tebi žrtvujem... Ja ga ne tražim za sebe, nego za Tebe... Ti mi daj tu milost, da mogu uvijek ustrajati u toj odluci. K Tebi se diže moja vruća molba, da ga sačuvaš u nevinosti srca samo za Sebe. On neka bude Tvojim posebnim odabranikom, Ti ga uzmi za svoga svećenika. To danas izgleda posvema nevjerojatno, uza sve to, što je on tako duboko pobožan. Ali, Isuse, Ti si gospodar duša... Ja Te molim, molim... Za tim čezne moje srce... A ja sam uvjerena, da si Ti sam tu želju stavio u moje srce. Ta, ondje Ti boraviš... Isuse... Isuse... Isuse..."

I dalje Zlatica nije ništa mogla kazati. Ponavljala je samo Isuse... Isuse... A Isus? On je i tu šutnju i te uzdahe razumio...

(Nastavit će se).

KAPELICA KRALJICE HRVATA U JERUSALEMU

čeka, da u njoj postavimo svoj narodni zavjetni oltar. Treba još darova, da se može to ostvariti. Svaki darovatelj dobiva sličicu s cvijetom iz Jerusalema na spomen. — Požurite, pridonesite i Vi svoj dar!

II.

Mjesec je pozlaćivao bistru vodu potoka Vučjaka, uz koji su po zelenoj baršunastoj tratini cvjetali jaglaci i đurđice, a iz vrtova uz kuće poštovanih požeških purgara virile su jorgovani i ljubice. Iz daljine se čuo šum nabujale Orljave i kreketanje žaba s poplavljene Ciglane... a amo tamo se među cvrkutanjem cvrčaka na Talerovoj Kolibi čuo i koji tanki glas gusala...

„Čuješ gusle ?" zapita Burkalović Stiefela, kojega je vodio za rame.

„Mani se gusala !" otrese se Stiefel. „To su žabe," pa zakroči nesigurnim krokom po kamenitom pločniku.

Uronjeni svaki u svoje misli gradski se vijećnici približili kućici nasuprot Gradskoj Bolnici i kapelici sv. Filipa i Jakoba, a obje su te zgrade činile se golemima u jasnom mjesečevom svijetlu — osobito ako si ih sravnjivao sa niskom i starom zemljanicom, u kojoj je stanovala slijepa bivša profesorica. Svuda je tu po dvorištu cvalo cvijeće i širilo miris, kakovog još do tad nijesu vijećnici našli na svojoj kratkoj večernjoj šetnji. Gospođica je Bedeković zvala svoj vrtić u dvorištu svojim laboratorijem ili pokušalištem, gdje je za svojih zdravih dana i mnogih posjeta iz Zagreba prema knjizi augustinskog opata Đure Mendela iz Brna „O međusobnom križanju bilina" proučavala tu zanimljivu pojavu, koju su nekoji suvremeni botaničari raznih narodnosti svojatali kao svoje otkriće — dok je onaj ponizni češki redovnik sve zakone toga križanja znao i napisao već polovicom minulog stoljeća. U jednoj je sobi još gorjelo svijetlo. Burkalović pokuca na vrata, koja se odmah otvore — a na pragu se pojavi sjedoglava koščunjasta starica.

„Dobar veče, gospođo Živanović !" pozdravi s naklonom Burkalović. „A šta vi ovdje radite?"

„Dolazim amo skoro svako veče, da pomognem Mariji u postelju."

„Zar je već pošla spavati ? A mi smo evo došli, da uredimo njezine poteškoće."

„Ona se baš počela raspremati ; ali drago će joj biti, što ste se amo potrudili. Molim, stupite unutra."

Sa hodnika su bila vrata otvorena u prvu sobu, u kojoj je nad glasovirom visjela slika „Rastanak Petra Zrinjskoga s Krstom Frankopanom". Pod je bio pokriven starim sagom, a pred obima je oknima stajalo u gustim redovima na policama cvijeće. Osim stola u sredini sobe i nekoliko stolica soba je bila inače potpuno prazna. Kanarinac je počeo cvrkutati u drugoj sobi, iz koje stupi Marija u bijeloj noćnoj haljini.

Visoka i jedra djevojka s krunom zlatnih vlasi na glavi, a u blijedom klasičnom joj lišcu bile usađene dvije modre oči — sjajne, ali slijepe ! Ćutio si, da imaš pred sobom ozbiljnu djevojku, a ne modernu lutku : djevojku, koja je usprkos svojoj velikoj učenosti opredijeljena, da bude dobrom kućanicom i požrtvovnom majkom. Ali te oči — kao zvijezde sjajne — ne vide. Ruke je ispružila pred sebe i polagano kročila k stolu, a prsti su tih jakih ruku bili tanki i osjetljivi kao listići na kaležu ljiljana. Pa kad su se ti čudnovati prsti dotakli stola, ona kao osigurana reče zvonkim i dubokim, ali vrlo ugodnim i milim glasom :

„Žao mi je, gospodo, što vas ne mogu vidjeti ; ali... ako jošte ne sjedite, prosim vas, sjednite !"

Burkalović je okretao svoj tvrđi klobuk u ruci kao seljak u neprilici, a Stiefel, koji se je odmah po ulazu izvalio u jedini naslonjač, uspravi se i zine, kao da vidi pojavu, u koju ne vjeruje. Smoljan je sumnjičavo škiljio na tu neočekivanu prikazu, pa mudro gladio svoju dugu bradu i mumljao : „Tot je to" ; a Gross i Komušić nijesu znali, da li bi bilo bolje ostati ili uteći.

„Tako, gospođice, došli smo amo," uze slovo Burkalović, „da se s vama porazgovorimo o vašoj budućnosti. Što vi mislite, da bi bilo najbolje ?"

„Žao mi je, gospodo, da ja sama nemam nikakovih namjera... da si ne znam pomoći... Ali u Zavod za slijepe i gluhonijeme ne bi nikako htjela da pođem... ovdje je moje cvijeće i mila uspomena na djetinstvo i majku... a s tima se ne bih podnipošto htjela rastati..."

„Zato smo došli, da vas upitamo," upadne joj do riječi Stiefel.

„Otkad je vaša majka umrla," reče s prikorom Smoljan, „vi ovdje samo opterećujete vaše susjede, kao gospođa Živanović — a to nije kako bi moralo da bude !"

Njezina se kraljevska pojava još malo više ukoči, glava joj se prigne k grudima — a na slijepe joj oči polete biser-suze, jedna za drugom... preko dugog odijela na stari sag. Onda zašapuće samoj sebi — po običaju slijepaca, a iz njezinog se šaputanja mogle razabrati samo riječi :

„Ja sam rada... pripravna... raditi za svoju opskrbu ovdje. Sada sam pisala na knjizi... za škole... bilinstvo. Nadam se, da ću..."

„Tot je to," prekine je grubo Smoljan, „a međutim, od čega ćete živjeti ?"

„Ne znam. Željela bih, da znadem !"

„Nije li istina, da nemate nikakovih rođaka ?" upita sustrasno Stiefel.

„Nemam nigdje žive rodbine. Čudno, zar ne ? Ali ...ja sam sama."

(Nastavit će se.)

Ne samo za nedelju i blagdane

već i za druge dane

služe Vam „TIVAR“ odijela,

jer su jeftina i pošteno izrađena.

Naše cijene odijela za radne dane:

ODIJELA ZA RADNE DANE . . .	Din	120 - 160
VUNENA ODIJELA	„	170 - 390
DJEČAČKA ODIJELA	„	110 - 290
HLAČE	„	75 - 160
DJEČJA ODIJELA	„	60 - 130
KAPE	„	10 - 18
NEPROMOČIVI HUBERTUSI . . .	„	320 - 260 - 160

TIVAR ODIJELA

Jeronimski vjesnik

„**ŠTO JE ČOVJEKU RAD**" zove se najnovija jeronimska knjižica po dinar. Divno je to i za današnje dane nada sve važno štivo, koji treba da pročita svaki čovjek, koji mučnim radom svojim zarađuje svoju svagdanju koricu kruha. I seljak i obrtnik i radnik i nadničar i književnik i učitelj — svi rade i svi se muče, i to danas još više nego u pređašnja vremena, a od sveg tog mučnog rada i truda svaki dan sve manje koristi. Mnogi padaju radi toga u pravi očaj te se pitaju: „Otkuda to prokletstvo nad našim radom, da nemamo od njega ono, što bi trebalo da imamo?" Znamo, da je već i svaki od vas, koji ove retke čitate, to isto i po stoti put pitao. Na to pitanje evo odgovara ova dragocjena knjižica, koja nam dolazi baš u dobar čas, da digne duše naše iz vlasti očaja, u koji mnogi upadaju. Tu će svaki čitatelj otkriti ono, što dosad još nije znao i na što sigurno još nikad nije ni mislio. Ta knjižica zadire duboko, vrlo duboko u bit čovječju, te nas sili, da mnogo razmišljamo o onom, što tu čitamo. Zato će ovu zlata vrijednu knjižicu svaki morati i dva i tri i više puta pročitati, da sve shvati i da mu istina, koju ovo štivo otkriva, prodre do dna u dušu. A na koncu, kad nam je knjižica dala svoju pouku, upoznaje nas još i s Isusom kao radnikom na tako divan način, da je to prava milina. Tom knjižicom počinju jeronimske brošure da nam dolaze u novoj, ljepšoj, finijoj opremi s naslovnom slikom u bojama, pa će sigurno odsad te knjižice još radije biti primane i još više biti raširene po svim našim kućama, u koje treba da uđe kršćanski duh. Uzmite je i vi i čitajte!

Nov seljački molitvenik „BOŽJI SIJAČ", koji su sastavili dr Dragutin Hren i Petar Grgec, u tisku je te će izaći još prije Duhova. To će biti molitvenik, kakvoga kod nas još nije bilo. Namijenjen je u prvom redu seljacima i muškarcima, jer su molitve u njem takve, da su prilagođene cijelom seljačkom životu i radu. Uz to će dakako biti i sve molitve, koje svaki treba katolik da moli.

Za ovogodišnje hodočašće u Svetu Zemlju traju prijave samo još ovoga mjeseca svibnja. Sigurno ima i među našim čitaocima mnogo pobožnih duša, koje bi rado hodočastile u svetu domovinu Spasiteljevu. Eto neka još ovaj mjesec promisle, kako bi mogle smoći trošak, pa neka se prijave. Trošak je velik, ali je duševna korist stostruko veća. „Samo doći u raj je ljepše nego vidjeti Svetu Zemlju!" rekao je jedan hrvatski seljak, koji je već tri puta bio u Svetoj Zemlji. Pa zar da ne učimo sve, da i mi vidimo Svetu Zemlju? Hodočašće traje od 12. srpnja do 7. kolovoza. Cijena je za III. razred 7.800 Din, za II. razred 9.500 Din. Prijavite se odmah Odboru za hodočašća u Svetu Zemlju, Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21.

Svetište Majke Božje Lurdske - Zagreb

Milodari za gradnju Hrvatskog Zavjetnog Svetišta Majke Božje Lurdske

MJESEČNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po 50 **Din:** Zagoda dr Franjo, sveuč. profesor. — **Po** 20 **Din:** Prekrot Paula, Mesić Kristina (Podsused), Pavelić Marija, Pekarna Čorko, Knežić Rozalija. — **Po** 15. **Din** (Mjesečni član): Vuksan Franciska, Vuksan Katarina. — **Po 10 Din** (mjesečni član): Hervoj Tereza, Balošić Katarina, Košćica Josipa, Kosina Josipa, Senjanec Angela. — **Po 5 Din** (mjesečni član): Ratko Katica, (Velika Gorica), Fanton Zlata (Vel. Gorica), Leber Barbara, Toth Anka (Vel. Gorica), Lesić Olga (Vel. Gorica), Sokić Milka (Vel. Gorica), Ferjanić Katica, Sesan Katica. Lončar Regina. — **Po** 10 **Din:** Čop Juraj, dir., Jakić Sofija, Modlić Ruža, Salamun Emalija, Grahovac Antonija, Pevalek Vladimir, Petrak Veronika, Vlasta Arnold, Cesar Antonija, Brezinčak Sidonija, Dorfer Rikard, Kolak Otti, Lipovšak Ivan, Vratić Marija, Glavać Gjuro, Martini Ana, Hržina Jelka, Mokoš Pavao, Voplakal Marica, Grgić Ana, Marković Jurica, Jorić Ljubica, Kern Marija, Komadina Ljubica, Javor Ida, Černić Anka, Šmit Marija, Kete Katica, Rajn Eugen, Prekopec Ivan, Puntijar Jana, Šivtar Ivo, Šivtar Jana, Sekula Mijo, Banek Gjuro i Kata, Pogačić Marija, Kulcan Živko, Čačić Ivan pukovnik, Dure Albertina, Milšte Ruža, Skreble Nada, Puljak Milka, Cebrlin Cecilija, Pichler Anica, Braud Paula, Zenić Ante, Tumpić Josip, Dr Ante Vidnjović, Klinfar Božena, Smrekar Zdenka, Župančić Marija, Ondrušek Anka, Jurak Vjekoslav, Kajba Ignac, Malvić Marija, Perše Franjo, Dr Josip Hartinger, Horvatić Antonija, Strecha Štefica, Pukljak Ivica, Wlasman Katica, Zovko Roza, Grubić Julija, Stanić Milka, Horvat Vilko, Zemljak Marija, Polić Zvonko, Mlakar Neža, Berbach Ana, Sironoć Vladimir, Sternšek Liza, Tojaga Marija, Dević Marija, Maravić Zvonimir, Tomaš Roza, Jančić Marija, Orešković Marija, Šiprak Ivka, Vrgač Irena, Mateš Antun, Mikić Adam, Jelačić Stanko, Dimić Zora, Franc Vjekoslav, Pregl Vojteh, Sladić Anka, V. Č. Dr Kamilo Dočkal, Lovranac Dragica, Langer Marija, Bakšić Julija, Zmijanović Marica, Šimanović Agneza, Kain Kristina, Grgešina Mira, Habjanić Marija, Bruner Zora, Bregar Roman, Burgštaller Janko, Kurelec Katarina, Zamolo Ante i Marija, Samun Mirko, Mulaj Agneza, Krznar Boris, Cerpnjak Marija, Vidović Emica, Kralj Ljerkica, Čanić Marija, Jagar Marija, Sabadoš Nada, Obitelj Horvatić, Stanko Mladić, Stibarški Anka, Madrić Jelka, Kajavi Mihovil, Matić Katica, Očić Mato, Horvat Slava, Domitrović Josipa, Mohač Alojzija, Karlin Alojzija, Kolar Ljuba, Arlavi Nita, Brunšmit Julija, Horvat Mijo, Horvat Martin, Župančić Josip, Šabijan Ana, Lisak Marija, Draženović Katica, M. Marković Jelka, Gožeta Anđa, Vukelić Anka, Joža Marija, Delak Maja, Presiček Marija, Bujin Olga, Štepa Elizabeta, Zvab Katarina, Horvat Ana, Vabić Draga, Kolar Slava, Berce Ivica, Sablja Katica, Šimunić Julija, Trbušić Emica, Dr Mijo Maričić, Šćetinec Juraj, Gakjsi Micika, Durić Libuša, — **Po** 5 **Din:** Bedeniković Konrad, Skrlin Andrija, Fojblin Ruža, Kostelc Katarina, Jurina Katica, Rožić Vladimir, Janeš Petar, Balinkoš Marija, Ambrozij Karlo, Hanzir Olga, Knezi Pavao, Janko Ivanka, Hrnjak Paula, Devide Rudolf, Kebrle Ljudevit, Ozimec Katica, Sabljić Mila, Fraš Cecilija, Šaban Štefa, Vicić Beta, Santak Josip, Santak Alojzija, Rukavina Josipa.

PRIGODNI DOPRINOSI IZ ZAGREBA:

Po 5000 **Din:** Kramberger Martin (u zahvalu). — **Po** 1.000 **Din:** M. U., savjetnik, N. N. — **Po** 300 **Din:** Babić Marija. — **Po** 200 **Din:** Preuzv. nadbiskup koadjutor dr Alojzije Stepinac, Zgurić Eugen (u zahvalu), Waltvogel Magdalena. — **Po** 100 **Din:** Švasnik Marija (Bošnjaci, Novi Kraj), Brlek Marija (mjesečno), Martinčević Terezija (Varaždin), N. N., N. N., N. N., N. N., Špehar Ana (u zahvalu), Škvorc Marija (u zahvalu), Golub Anđela (u zahvalu), N. N., Trg. Ind. Komora, E. K., Kemfelj i Sokić (Vel. Gorica), Šegora Zora, Kramberger Martin, Damijan Katalinić i braća (Stari). — **Po** 125 **Din:** Dr Viljem Treo (Kranj). — **Po** 60 **Din:** Teklić Zlata, Krmpotić Dujo, Obitelj Wintersteiger. — **Po** 50 **Din:** Semerčić Anka (Lopar) u zahvalu, vlč. Turato, Paszowski Delfina, Froelich Paula, Zergollen Ružica, Tabolja Anta (Vrapče), Tomasić Marija, Broz Milan, N. N., Milinov S., Dr Gahs Aleksandar, Kovačić Marija, Obitelj Kolić, Schoenbuchner Leopoldina, Vahtarić Blaž, Brajković Milena, Vađan Eleonora, Petar Milan, N. N., Dr Goglia A., „Bizjak", Koren V. — **Po** 40 **Din:** Kovačević Martin, Obitelj Valenčić, Chebuchar Vinko, Rathbun, Yowa. — **Po** 30 **Din:** Opat Ljudmila, Kollibaš Ana (u zahvalu), pok. Delić Viktorija, N. N., N. N., Obitelj Jemrić, Biondić Ivan, (Senj), Posavec Stjepan, Markotić Ivan, Hrv. Sveop. Kred. Banka, „Union", Ivaković Josip, Ovitelj Hirc. — **Po** 20 **Din:** Lasić Radovan, Mužina Jelka, Čulinović Jelka, Kutnjak Anka, N. N., N. N., Bandur Zeneide, Šumanović Josip, Marković Marija, (sakupila), Bublić Ana, Obitelj Čulinović, Biondić Ivan (Sv. Juraj), Dr Gostiša Andrija, Obitelj Šundak, Horvat Stjepan, Horvat Zlata, Braća Paspa, Požgaj Hajdica, Dr Novosel Vjekoslav, Kroess Karmela, Tomić Josip, Obitelj Singer, Čorko Lovro, Lisac Terezija, Vasiljević Slava, Obitelj Boch, Čavlek I., Horvat Helena, Skala Rudolf, Premužić Ivo, Tomić Josip ((II. put), Ing. Miklaušić ,Obitelj Ing. Bornjasa, Obitelj Hršak, Zlatić Katica, Trbuhović-Mensin, Obitelj Škrnjug, Obitelj Majstorović, Premor Anđela, Šoban Bogumil,

za
30%
Jeftinije!

Postoji samo jedan Pyramidon — i to onaj sa Bayer-ovim križem i Njegova cijena upravo je sada znatno snižena, pa je to najbolja prilika za sve one, koji ga još ne poznaju, da ga sada iskušaju.
Pyramidon pomaže pouzdano i sigurno protiv sviju boli, migrene i menstruacionih tegoba.

Pyramidon
TABLETA
BAYER

Sestre Valentić, Sestre Sotošek, Obitelj Hondl, Blažević Paulina, Rathbrun, Yowa. — **Po 10 Din:** Klement Maliverir, Svelin Betika, Miholin Mirko, Ivan Đurđica, Pukljak Ivica, Braća Benići, Horvat Regina, Šilek Eugen, C. S. K., N. N., Kožulj Špiro, Braća Benići, Jelinek Riki, Broz Stjepan, Kozuljka Anka, Bogadur Miho, Topolčić Ivan, Dr Vinek, Griesbach i Knaus, Marasović, Fox film, Donatić Rojko, Farkaš Jerta, Stipetić Jagica, Obitelj Brojer, Remenjak Dragutin, Dr D. Jakobović, Wolf Ana, Jarhinski Paula, Molnar Marija, Grogl Ema, Pliverić Anka, Belavić Ana, Grossek Roza, Šturban Zvonko, Ud. Pintar Marija, Obitelj Voršak, Obitelj Botić, Dr Esih Ivan, Kmetić Marija, Obitelj Kovačević, Šajfar Ivan, Horvat Stjepan, Šnidarić Roza, N. N., N. N., Kras Josip, Nosso Milan, Žajn Ivan, Sečanj ud. Ana, Kmetić Marija, Katić Janja, N. N., Debrecin i Lukić, Kovačić Marija, Obitelj Bobić, Obitelj Pulanić, Dr Goljevseček, Ing. Golak Josip, Obitelj Lastrić, Sviben Tomislav, Mikulec Alojz, Biruška Janko, N. N., Ing. Škrljac Petar, Popović V., Oratović Ganika, Dr Orešković, Samoborska Štedionica, Dr Leuše Đuro, Rezar Ivan, N. N., Firik Marija, V. C., Bjelovan župnik Svete Marije, Kastner i Oehler, Lalić Ljubomir, Hus Vladimir, Gašpert Martin, Fajk Antonija, Braća Benići, Lovrić Stjepan, Presiček Marija, Kristić, N. N., (Trogir). Petasić Mandalena, Sotošek Dragica, V. V., Pifat Stjepan, Zadravec Marija, Babić Marija, Vajdić Tomo, Borošak Julijana, Harapin Dragutin, Bačoko Marija, Lipovac Ferdi, V. N., N. N., N. N., Šenjamnec, Matko Janko, Obitelj Reberniak, Dr Kružić Viktor, Znidarić S., Jazbinski Paula, Tauber Marija, Sotošek Dragica.

ZAHVALNICE MAJCI BOŽJOJ LURDSKOJ.

Miloj Majci nebeskoj od srca hvala na milosti, što mi je udijelila, kao što hvala i sv. Josipu. I u buduće se preporučam zagovoru mile Majke nebeske, jer nema zemaljske majke. Stoga se utičemo tebi, o mila Majko nebeska, u svakoj, a osobito u ovoj sadašnjoj potrebi.

Trogir, u ožujku 1935. **N. N.**

Prošle godine bijah u velikoj neprilici. Zli ljudi htjedoše svakako da me unište. Od velike žalosti zadobih bol na srcu i živcima. Svaki čas očekivah konac svoga života. Najzad utekoh se devetnicom Majci Božjoj Lurdskoj, puna žive nade, da će me ona pomoći i spasiti. Usto sam uzimala njezinu čudotvornu vodu svaki put kad mi je pozlilo. Obećah dar za Svetište i javnu zahvalu, što ovim izvršujem pouzdavajući se i nadalje u njezin milostivi zagovor.

Zagreb, 10. ožujka 1935. **Koren V.**

Zahvaljuem Majci Božjoj Lurdskoj za mnogo milosti koje sam dosele od nje primila, pa se i nadalje uhvam u njenu pomoć.

Zagreb, 11. ožujka 1935. **M. Pongrac.**

Siromašni, nezaposleni radnik Kramberger Martin u Zagrebu, zagovorom Majke Božje Lurdske postigao je veliku milost za koju zahvaljuje i prilaže dar za Svetište.

Zagreb, 20. ožujka 1935.

Po zagovoru Majke Božje Lurdske ozdravilo mi je dijete. Stoga se javno zahvaljujem i šaljem doprinos za Svetište. Neka Majci Božjoj Lurdskoj uvijek bude čast i hvala!

Netretić, 1. ožujka 1935. **Lešić Dora.**

Zahvaljujem Majci Božjoj Lurdskoj za udijeljenu mi milost. Prilažem dar za Svetište.

Zagreb, 3. ožujka 1935. **Kozelka Anka.**

DOBIO LUTRIJU! Radnik K. M. dobio je lutriju, pa je u zahvalu Majci Božjoj Lurdskoj poklonio njezinu Svetištu 5.000 Dinara.

U MOLITVE SE PREPORUČUJU.

Varaždin: Martinčević Terezija za bolesnu kćerku.
Novi Kraj (Bošnjaci): Švasnik Marija.

U KRVI JE ZDRAVLJE

Krv je sok života i hrana tijela

Jedan od najvažnijih faktora u sastavu ljudskog organizma je krv, koja cirkulira po tijelu i hrani sve njegove dijelove. Zemlja bez vode nije plodna, osuši se i ispuca i trud uložen u obrađivanje takove zemlje je jalov i nekoristan. U koliko zemlja nema vode prirodnim putem, nastoji se je dovesti umjetnim putem, jer je voda zapravo znači život.

To što je za zemlju voda, za ljudski je organizam krv. Krv preuzima i dalje vodi u tijelo sve ono, što je za normalni i zdravi razvitak tijela potrebno. Liječničkim istraživanjem posljednjih decenija dokazalo se, da je jedno od najpotrebitijih sastojina potrebnih krvi odnosno hranjenju tijela željezo. Ljudski organizam kad nema u krvi dovoljno željeza trpi i takove osobe postaju blijedoboljne, nervozne i razdražljive, nesposobne za rad i sklone su svakovrsnim bolestima, koje lagano i uspješno navaljuju na oslabljeni organizam i podgrizaju ga.

Preparat koji krvi nadomješta željezo poznat svim liječnicima, isproban od stotine tisuća osoba s uspjehom je „**Energin**" sredstvo za jačanje krvi, živaca i apetita. „**Energin**" je preparat u kojem je uspjelo spojiti željezo sa još nekim važnim hranivim sastojinama u takovoj formi, da ga želudac lako prima i pruža krvi, a dajući krvi željeza jača se tijelo i čitavi organizam. Odrasli uzimlju „**Energin**" tri puta dnevno po jednu kašiku prije jela, djeca tri puta dnevno po jednu malu kašiku prije jela. „**Energin**" se dalje s uspjehom upotrebljava u slučajevima slabokrvnosti kod oporavka iza bolesti, nervoze, razdražljivosti, besanice, kod zaostajanja u razvitku, kod engleske bolesti, pomanjkanja i slabosti mlijeka kod dojilja, poslije malarije i pomanjkanja apetita i konačno za sveopće jačanje krvi i tijela.

Preporučujte svuda: Da svako dijete ,koje polazi školu, uzima redovito „**Energin**" za jačanje krvi, živaca i apetita. Djeca, koja uzimaju redovno „**Energin**", dobrog su apetita i otporni proti svim oboljenjima.

„**Energin**" za jačanje krvi, živaca i apetita dajte svakoj djevojčici između 12 i 17 godina. To je prelazno doba djevojaka, kada moraju imati jaku i zdravu krv, jake i zdrave živce i dobar apetit.

„**Energin**" dajte svakom članu obitelji, koji nema apetita.

„**Energin**" dajte svakom članu obitelji, koji je malokrvan, blijed i slabih živaca.

„**Energin**" za jačanje krvi, živaca i apetita dobiva se u apotekama. 1 boca od pola litre 35 Din.

Poštom šalje Laboratorij „Alga", Sušak:
3 velike boce „Energin" 110 Din.
6 boca „Energin" 220 Din i 1 boca badava.
12 boca „Energin" 440 Din i 2 boce badava.
Reg. S. Br. 4787-32.

Mi moramo biti jeftiniji,

jer imademo

mnogo mušterija

Mi moramo paziti, da je roba dobra, jer poslužujemo hiljade i hiljade mušterija u Zagrebu i mušterija izvan Zagreba, koji robu naručuju iz naših kataloga, po slikama. Ljudi kupuju robu, a da je nisu ni vidjeli. **To povjerenje najljepše je priznanje našem radu.** I zato ulažemo sve sile u najsavjesnije izvršavanje poštanskih naloga; zato kontroliramo svaku pojedinu pošiljku dva puta. Mi pazimo na mušterije, jer čuvamo naš glas najveće trgovačke i otpremne kuće u Jugoslaviji. **Naručujte sve, što Vam treba, po našem katalogu.**

Zajamčujemo Vam ispravnu kvalitetu robe. Dajemo zamjenu ili vraćamo novac, ako roba ne odgovara. Ako vi lično još nemate katalog, pišite nam jednu kartu. Poslat ćemo Vam ga smjesta i besplatno.

I onda ćete se uvjeriti, da se isplati biti mušterija najveće trgovačke i otpremne kuće u Jugoslaviji.

Tko štedi, taj kupuje kod trgovačke kuće

Kastner i Öhler, Zagreb